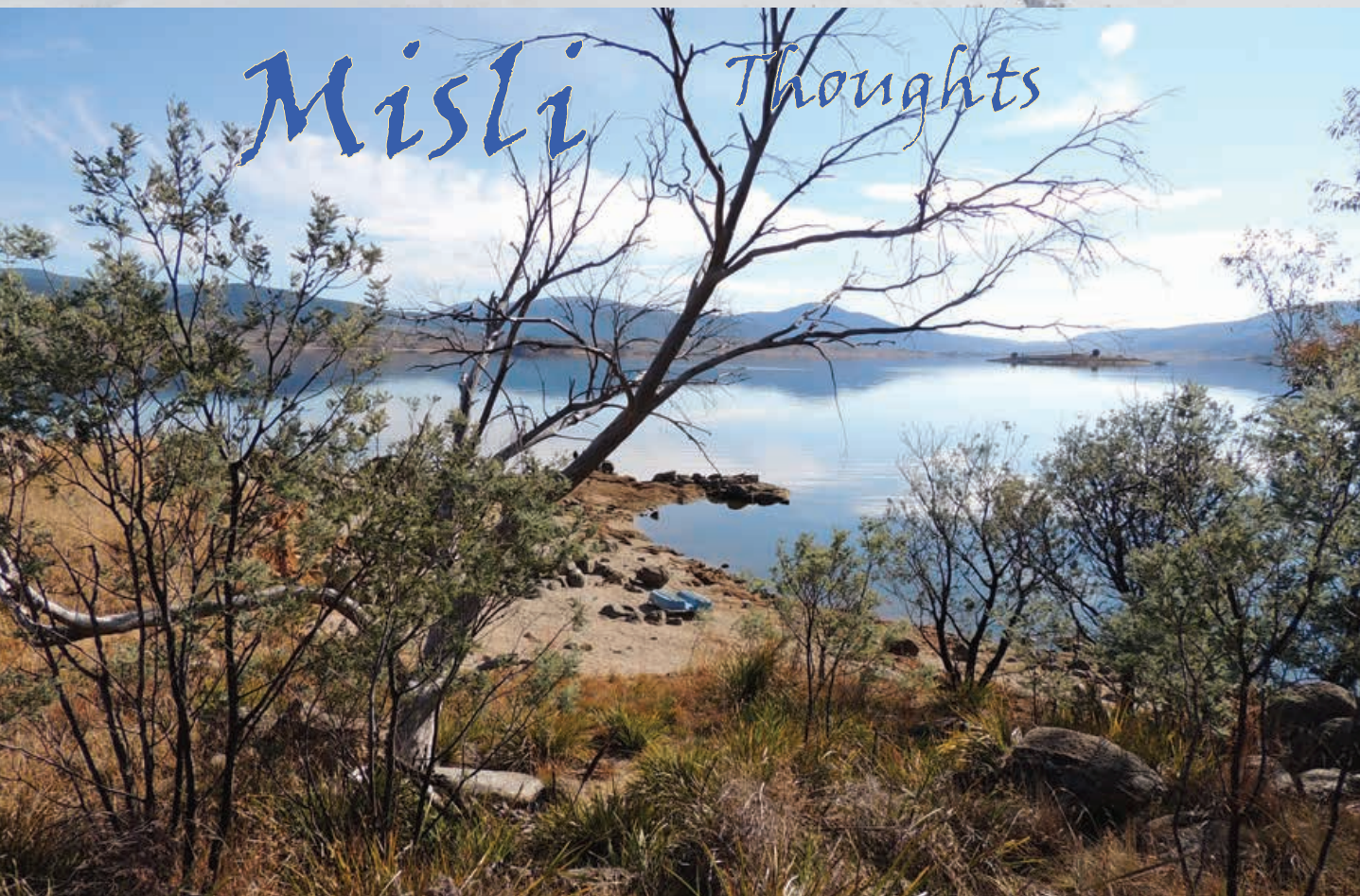

<http://www.glasslovenije.com.au>
Print post publication number 100004295

JANUAR - FEBRUAR 2020
ŠTEVILKA - NUMBER 1
LETO - YEAR 69

Misli Thoughts

Misli januar - februar 2020

Vsebina

- 3 Pogled nazaj, pogled naprej
- 4 Vozna karta
- 5 Pastirsko pismo slovenskih škofov za postni čas 2020
- 9 Izpod Triglava
- 13 Slovenian Mission Adelaide
- 17 Slovenian Mission Sydney
- 25 Iz Kraljičine dežele - Queensland
- 28 Slovenian Mission Melbourne
- 33 Generacija v Melbourneu
- 36 Vaši darovi
- 37 Odšli so
- 41 Triglav Mounties Group
- 45 "Opali" Cilke Žagar kot pozdrav novemu letu 2020
- 49 Zbogom, dobri ljudje!

V kapelici Marije Pomagaj Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu v nedeljo, 11. 11. 2018: p. Ciril, p. Simon Peter, p. David.

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI
ZGORAJ: Zimska pravljica na Komni leta 2018. Vse naše poti so sledi, ki jih srečanja ljudi puste. Hvala vsem vam, dobrim ljudem, za mnoga naša srečanja v živo in preko naše revije Misli od leta 2001 do danes. Foto: Jošt Gantar

SPODAJ: Spomin na izsušeno in v letošnjem poletju v ognju preizkušano Avstralijo. Letošnji februarški dež ji bo gotovo dal spet živahno bolj zeleno podobo in napolnil izsušene struge rek in jezer. Foto: Marija Anžič

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor) oblikovanje in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew** pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | **Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com** | **Naročnina za 2020** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej;** ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Press, Simon Kovacic, Melbourne. **E-mail: simonkovacic@gmail.com** **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <https://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

Pogled nazaj, pogled naprej

SKLEP LETA IN ZAČETEK NOVEGA LETA nam vedno usmerjata pogled nazaj in naprej. Mesec januar se celo imenuje po rimskem bogu Januariusu, ki je imel dva obraza – enega, obrnjenega naprej, in drugega, obrnjenega nazaj. Tako smo seveda v tem našem pisanju in branju v prvi številki Misli novega leta 2020 nekako že v naprej določeni s pogledom nazaj in s pogledom naprej, kajti prijetni so spomini na trude minile, upanje pa nas nosi naprej!

Veliko dobrih želja smo si izmenjali v teh dneh. Naj bodo blagoslovljeni naši dnevi, tedni, meseci, vse leto. Bogu se zahvaljujemo za Vašo dobroto, pozornosti in ljubezen, s katero spremljate naše delo in življenje. In nekaj vsega tega boste lahko našli tudi v tej naši prvi letošnji številki Misli. Že po zunanjem izgledu lahko ugotovite, da je tokrat še na delu »stara ekipa« uredništva. Posredujemo Vam letošnje pastirsko pismo slovenskih škofov z zanimivo tematiko, ki se dotika vsakega rojaka, še prav pa posebno tudi nas, katoliških slovenskih rojakov. Tone Gorjup nam je zbral novice izpod Triglava, mi pa mu čestitamo, saj je na dan 19. decembra 2019 dopolnil 60 let; isti dan pa naša tehnična urednica in oblikovalka Misli, Marija Anžič, 45 let. Obema naše čestitke s hvaležnim srcem in seveda dobre želje in pozdrav tudi vsem, ki ste obhajali rojstne dneve in godove!

Naše darove ob praznovanju dneva Avstralije v nedeljo, 26. januarja 2020, smo namenili žrtvam gozdnih požarov. Letošnje poletje je bilo zaznamovano s sušo, požari in sedaj v februarju z močnim deževjem, poplavami in cikloni na severu, vzhodu in zahodu Avstralije. Starejši se gotovo še spomnimo molitve: Treska in hudega vremena, reši nas, o Gospod!

Obisk treh kraljev sem poimenoval obisk moje generacije, ki jo boste srečali v sliki in besedi na straneh teh Misli: p. Bernarda Goličnika, p. Nika Žvoklja in p. Petra Lavriha.

Ohranjamo seveda vse prispevke naših misijonov: Adelaide, Melbourne, Sydney. Zvesti nam ostajajo sodelavci. Tako boste lahko »nabirali« opale Cilke Žagar iz Lightning Ridge; iz Queenslanda nam pomembne novice poroča Mirko Cuderman, iz Sydneya Martha Magajna in Štefan Šernek, v Wollongong smo poslali čestitke predsedniku Slovenskega kluba Planica Figtree, Ivanu Rudolfu, ob praznovanju 50-letnice kluba. Zvesti zapisovalec slovenskega dogajanja, Florjan Auser, nas oskrbuje z novicami, fotografijami in seveda objavlja naše Misli na Stičišču avstralskih Slovencev na naslovu: <https://www.glasslovenije.com.au>

Tam sedaj v arhivu najdete Misli vseh let izhajanja – od leta 1952 do 2020!

Sedaj pa na dan z veliko in VESELO NOVICO: V četrtek, 20. februarja 2020, prispe v Melbourne dolgo pričakovani **pater SIMON PETER BERLEC OFM**, ki bo poleg službe voditelja Slovenskega misijona Melbourne, provincialovega delegata za brate v Avstraliji tudi **novi glavni in odgovorni urednik ter upravnik revije Misli**. Naj mu bo že na tej strani izraženo naše veliko veselje in dobrodošlica: Dobrodošel in pozdravljen od bralk in bralcev Misli!

Več lahko seveda preberete v rubriki melbournskega misijona. Slovo dosedanjega urednika p. Cirila in urednice Marije pa boste našli na zadnjih straneh teh Misli, tam je zahvala in pozdrav v slovo: Zbogom, dobri ljudje!

Če boste potovali v Slovenijo, ste vedno dobrodošli v samostanu v Kamniku. Tam se srečamo. Bogu in Vam hvala za vsa srečanja v Mislih, vse od septembra 2001 do februarja 2020. Ostajamo povezani tudi še naprej preko Misli, Božjih in človeških.

Hvala; pozdravljeni tudi v imenu Marije Anžič, in Bog živi!

pater Ciril A. Božič OFM OAM EV

Melbourne – Kew, na god Lurške Matere Božje, 11. februarja 2020

Vozna karta

Življenje nam je bilo podarjeno, ne da bi sami karkoli prispevali k njegovemu začetku. Tisti, ki so nam rojstvo omogočili, so prevzeli nase tudi odgovornost za naše nadaljnje bivanje. Podobno nam je bil mnogim kmalu po rojstvu podarjen krst. Tudi k njemu nismo ničesar prispevali. Odgovornost zanj so spet prevzeli drugi. Lahko bi rekli, da so nam kupili vozno karto z vsemi pravicami, ki nam na ladji življenja pripadajo kot ljudem in kristjanom. Ena od teh pravic je duhovna moč, ki jo daje krst. O Jezusu je rekel Janez: Za menoj pride močnejši od mene. Kdor je po krstu povezan z Jezusom, postane močnejši, kot je bil poprej in kot so tisti, ki niso krščeni. Dano mu je razsvetljenje za razločevanje dobrega in zla, predvsem pa mu je dana moč, da dela dobro in da premaguje zlo. Seveda pa je od njega odvisno, koliko se te luči in moči zaveda in koliko jo uporablja.

Druga pravica je prostor pri božji mizi. Otroci imajo pravico sedeti pri očetovi mizi. Pri krstu smo postali božji otroci, člani božje družine. Nad vsakim od nas so bile izgovorjene besede: Ti si moj ljubljeni

sin, nad tabo imam veselje. Oče nas je vesel, želi nam, da bi bili tudi mi veseli ob njegovi mizi sedaj in v večnosti. Spet je od nas odvisno, koliko se tega podarjenega sinovstva zavedamo, koliko ga znamo ceniti, se ga veseliti in ga deliti z drugimi.

Neka revna družina na Poljskem je prejela od svojih bogatih sorodnikov v Ameriki povabilo, naj se preseli k njim. Privolili so in sorodniki so jim plačali vožnjo na ladji (letala so se bali). Vedoč, da bo potovanje dolgotrajno, so vzeli s seboj prepečenca, sira in suhega sadja. Ko je bil na ladji čas obeda, so se zbrali v svoji kabini in žvečili suho hrano. Sram jih je bilo, da bi drugi potniki videli, kako so revni. Zadnji dan pošlje oče sina v ladijsko obednico, naj jim kupi kakšen priboljšek. Ker ga dolgo ni bilo nazaj, ga je šel oče iskat. Našel ga je, kako se oblizuje pri obloženih mizi. - Kdo bo pa plačal, se je razhudil nanj! - Oče, povedali so mi, da je bila za vse nas za ves čas potovanja hrana plačana obenem z vozno karto.

p. Franc Cerar DJ

Pastirsko pismo slovenskih škofov za postni čas 2020

Vsako leto nam slovenski škofje pred začetkom postnega časa napišejo Pastirsko pismo. Ker letos mineva trideset let od prelomnega leta 1990, ko se je v Sloveniji zgodilo več dogodkov z zelo daljnosežnimi posledicami za naš narod in nastanek naše države, nam škofje v pismu zelo modro in odkrito spregovorijo o naših krščanskih dolžnostih do naroda in države, še posebej o naši dolžnosti domoljubja in odgovornosti za skupno dobro. Tudi mi, rojaki po svetu, smo del narodnega telesa, ki je v naši domovini Sloveniji pred tridesetimi leti dočakal rojstvo samostojne države, zato to izredno in vsebinsko bogato pismo objavljamo v celoti.

Kristjan je odgovoren državljan

Dragi bratje in sestre!

V evangeliju nam Jezus naroča, naj svojih dolžnosti ne izpolnujemo samo na zunaj, ampak s srcem in prepričanjem. To nas bo vodilo k vedno večji zavzetosti in požrtvovalnosti. Ker letos mineva trideset let od prelomnega leta 1990, ko se je v Sloveniji zgodilo več dogodkov z zelo daljnosežnimi posledicami za naš narod in nastanek naše države, želimo spregovoriti o naših krščanskih dolžnostih do naroda in države, še posebej o naši dolžnosti domoljubja in odgovornosti za skupno dobro v naši domovini.

Prve svobodne in demokratične volitve, demokratično izvoljena vlada in plebiscit so bili odločilni državotvorni dogodki, na katere ne smemo pozabiti. Že človek kot posameznik hote ali nehote živi iz tega, kar je doživljal v preteklosti. Podobno velja tudi za naše skupnosti. Družina

ohranja spomine na rodove, ki so živeli poprej, enako velja za župnije, kraje in vasi. Cerkev živi iz zgodovine odrešenja, zato se vsako leto z različnimi praznovanji spominjamo enkratnih dogodkov, ki nas še danes zaznamujejo: Jezusovega rojstva ob božiču, njegove smrti in vstajenja ob veliki noči in prihoda Svetega Duha ob binkošti. Podobno tudi narod ali država obuja spomine na svoje ustanovne dogodke.

Tako krepimo svoj »zgodovinski spomin«, brez katerega ne bi mogli ostati zvesti temu, kar smo in za kar si bomo prizadevali tudi v prihodnosti. Pouk zgodovine, ki mora biti nepristranski, pošten in celovit, je pomembno sredstvo za vzgojo mladih rodov v njihovi identiteti, se pravi podobi, ki jo imajo o sebi in na katero so ponosni. Ko molimo rožni venec, prosimo, naj nam Jezus »utrdi spomin«. V Svetem pismu najdemo veliko naročil, naj ohranimo spomin na vse, kar je Bog storil za nas, in naj živimo iz hvaležnosti za to. Da pa ne bi ohranjali starih zamer ali »pogrevali« minulih napak, moramo spomin očistiti maščevalnosti ali celo sovraštva. Zato moramo v spominu ohranjati vse, kar je lepo in dobro, da nam bo tudi v prihodnosti dajalo poguma in poleta. »Spominjajte se čudovitih del, ki jih je (Gospod) storil, njegovih znamenj in sodb njegovih ust« (Ps 105,5). Vsaka sveta maša je spominsko obhajanje Jezusove življenjske daritve, s katero izpolnujemo njegovo naročilo: »To delajte v moj spomin.« Bog nas je obdaril s spominom, da bi iz preteklosti živeli za prihodnost in ohranjali živo zavest, kdo smo, za kaj vse moramo biti hvaležni Bogu in katerim zavezam in obljubam moramo ostati zvesti.

Med lepe spomine na dogodke izpred treh desetletij spada spomin na našo takratno zavzetost, družbeno odgovornost in enotnost večine prebivalcev Slovenije. Lotili smo se skoraj nemogočih in neverjetnih nalog osamosvojitve in demokratizacije. Uspešni smo bili, ker smo v to verjeli in bili enotni. Skoraj nihče ni stal ob strani, skoraj nihče ni rekel: »Kaj me briga!« Nihče tudi ni izključeval drugega. Celo Cerkvi ni takrat nihče očital, da se »vtika v politiko«. To je dragocena izkušnja, na katero ne bi smeli pozabiti. Če bi bili danes tako enotni in ne bi nikogar izključevali, bi po poti sodobnega in demokratičnega razvoja šli veliko hitreje naprej. Kakor smo se množično udeležili glasovanja na plebiscitu za samostojno Slovenijo, bi se morali enako množično udeleževati vseh poznejših volitev in referendumov ter odločnejše izraziti voljo bolj prepričljive večine državljanov.

Škofje želimo ob tem poudariti, da smo vsi skupaj in vsak posamezni državljani odgovorni za to, kar se dogaja v naši samostojni domovini. Kljub vsem pomanjkljivostim imamo demokratično državo, kjer se o prihodnosti odloča na volitvah. Le udeležba je pogosto nizka, kar pomeni, da je med nami preveč ljudi, ki rečejo: »Kaj me briga!« V Svetem pismu beremo o Kajnu, da je na Božje vprašanje, kje je njegov brat Abel, odgovoril: »Sem mar jaz varuh svojega brata?« (1 Mz 4,9). To je, kakor bi rekel: »Kaj me briga moj brat!« Takšna drža pa ni združljiva s krščansko zavestjo odgovornosti zase in za druge.

Ljudje smo odgovorni na treh ravneh. Najprej smo odgovorni sami zase: za svoje življenje, zdravje in vsestransko izpopolnjevanje. Odgovorni smo za delo, ki ga opravljamo, in za osebno rast v krepostih, vrlinah in ne nazadnje tudi v veri.

Zatem smo odgovorni za svoje bližnje: starši za otroke in otroci za ostarele in onemogle starše, za sorodnike, sosede in prijatelje, za to, da imamo z drugimi poštene in lepe odnose. Odgovorni smo za svojo župnijo in za njeno prihodnost, za krajevno skupnost in ne nazadnje za podjetje ali ustanovo, v kateri delamo.

Toda to še ni vse. Premalo se zavedamo še tretje ravni odgovornosti, odgovornosti za celotno družbo in za razmere v državi, katere državljani smo. Predvsem smo odgovorni za to, kdo nam vlada, saj sta od oblasti v največji meri odvisni sreča in blaginja nas vseh.

Sem sodi tudi odgovornost za naravno okolje, sredi katerega živimo. Tu se še posebej pokaže, koliko je kdo odgovoren za prihodnost nas vseh. Brezbrižno odmetavanje odpadkov, potratna poraba energije in razmetavanje hrane so skrb vzbujajoči pojavi naše neodgovornosti za skupno dobro. Kot kristjani sicer ne pristajamo na ideologije, ki pravijo, da med človekom in drugimi živimi bitji ni bistvene razlike. Ta razlika je, saj smo samo ljudje svobodna in odgovorna bitja s pravicami in dolžnostmi. A ravno to naše dostojanstvo nam narekuje odgovoren odnos do drugih živih bitij in do prihodnjih rodov, ki imajo pravico, da pridejo živeti na Zemljo, kjer bo lepo živeti.

Nemalokrat se upravičeno pritožujemo nad slabimi razmerami. Ni pa prav, če rečemo, da se ne da ničesar narediti, in ostanemo doma, ko pride trenutek volitev ali drugega glasovanja.

Če bi pred tridesetimi leti tako ravnali, ne bi izpeljali vsega tistega, na kar smo danes ponosni. Zato so takratna zavzetost, pripravljenost na sodelovanje, zaupanje, optimizem in enotnost za nas dragocen opomin, ki nam pravi, da bi danes lahko

bilo marsikaj bolje, kakor je, če bi z večjim žarom, dejavnostjo, odgovornostjo in enotnostjo nadaljevali našo skupno pot v demokratično Slovenijo. Tedaj bi tudi krščanska vera in Cerkev ne bili več izključevani. Tudi letošnje obletnice potrjujejo pravilnost besed, ki nam jih je na srce položil sv. Janez Pavel II., ko je mladim v Postojni zaklical: »Korajža velja!«

Domoljubje

Prejšnjo nedeljo, (16. februarja 2020), smo vam želeli položiti na srce odgovornost za celotno stanje v širši skupnosti našega naroda in države. V današnjem evangeliju pa Jezus zahteva, da iz svoje ljubezni in dobrohotnosti ne izključujemo nikogar, celo sovražnikov ne. To nas spet opozarja, kako pogubno je vsako izključevanje drugih, ker niso »naši«. Država uničuje sebe, če nekatere državljane izključuje iz sodelovanja za skupno dobro.

Z izrazom »skupno dobro« mislimo na vse ugodne pogoje, ki jih potrebujemo, da razvijamo sposobnosti ter postajamo vedno bolj srečni in izpopolnjeni ljudje. Skupno dobro ne pomeni, da nam država »na krožniku« prinaša čim več ugodnosti. To bi ne bilo »dobro«. Država nam samo pomaga, da si lažje pomagamo sami; da postanemo ustvarjalni, iznajdljivi in delavni, kajti k naši sreči sodi tudi to, da smo lahko sami svoje sreče kovač. Skupno dobro zato ni samo materialni »standard«, ampak tudi kakovost naših odnosov, pravična pravna ureditev in varnost, vzgoja novih rodov, ki nam zagotavljajo prihodnost, ter duhovna omika, vera in kreposti, ki osmišljajo naše življenje. Za to skupno dobro smo odgovorni.

Odgovornost za skupno dobro je del našega domoljubja. Z izrazom domoljubje označujemo dejavno ljubezen do domovine. To ni samo čustvena navezanost na našo preteklost in njena izročila. Sicer je lepo, če radi prepevamo narodne pesmi,

obiskujemo lepote naše dežele in se ponosno trkamo na prsi zaradi vsega, s čimer se kot državljani Slovenije lahko pohvalimo. A to še zdaleč ni dovolj, saj domoljubje zahteva veliko več.

Najprej moramo zavrniti očitek nacionalizma. O nacionalizmu lahko govorimo le, če kdo ošabno in podcenjevalno prezira pripadnike drugih narodov, česar pa domoljuben človek ne dela. Še manj smemo blatiti domoljubje kot fašizem. Pravico imamo, da terjamo spoštovanje zase in za svoj narod, in dolžnost, da to, kar pričakujemo, da drugi storijo nam, storimo tudi mi drugim (prim. Mt 7,12). Domoljubna čustva so častna, in kdor ne spoštuje sebe in svojega naroda, tudi drugih ne bo znal prav spoštovati.

Domoljubje ni nič drugega kakor povsem upravičena in potrebna narodna zavest, ko vemo, kdo smo, od kod prihajamo in kaj moramo tudi v prihodnosti biti in ostati. Zrel človek se veseli svojega življenja, je ponosen in vzravnani, sebe sprejema in pričakuje, da ga sprejemajo in spoštujejo drugi. K tej spoštovanja vredni vrednoti spada tudi njegova vera. Enako velja za njegovo pripadnost narodu in državi, katere državljani so. Ne samo da to pričakovanje nikakor ni pretirano, ampak je celo nujno potrebno, da v zdravi narodni samozavesti in ponosu vzgajamo tudi mlade rodove.

Posebno pa se domoljubje nanaša na lastno kulturo. Z besedo »kultura« ne mislimo samo na umetniško ustvarjalnost, ampak na vse duhovne značilnosti, zaradi katerih smo to, kar smo, in so torej bistvene za našo identiteto. Brez identitete je človek razklana osebnost, zato brez nje ni nihče, kdor je zrela osebnost. Gre samo za to, ali bomo ohranili identiteto, ki nam je bila položena v zibelko, ali pa se bomo prelevili v nekaj drugega, pravzaprav v ponaredek nekoga drugega, ki pa bo vedno ostal samo – ponaredek.

Kultura se začne z materinščino, ki zato zasluži naše spoštovanje in skrbno rabo. Nadalje sodi k temu vse, kar je bilo značilno in dragoceno za naše prednike in kar so požrtvovalno zgradili, gojili in negovali. Za večino naših prednikov je k temu spadala tudi katoliška vera s svojimi praznovanji, bogoslužjem in številnimi cerkvami, ne nazadnje pa tudi naša lepa narava, na katero smo upravičeno ponosni.

Ko je papež sv. Janez Pavel II. leta 1980 v Parizu obiskal sedež Organizacije združenih narodov za kulturo UNESCO, je močno poudaril pomen narodne kulture. S ponosom je pokazal na zgled svojih poljskih rojakov, ko je članom skupščine rekel: »Sem sin naroda, ki je v zgodovini zelo veliko prestal. Njegovi sosede so ga večkrat obsodili na smrt, pa je kljub temu preživel in ostal zvest sebi. Ohranil je svojo identiteto in je kljub tujim delitvam in zasedbam ohranil svojo narodno suverenost. Pri tem se ni opiral na izvore fizične moči, ampak samo na svojo kulturo. Ta kultura se je v tem primeru izkazala za večjo moč kot vse druge moči. Kar tu govorim v zvezi s pravico, ki jo ima narod do osnove svoje kulture in njene prihodnosti, torej ni odmev takega »nacionalizma«, temveč gre vedno za trdno prvino človeškega izkustva. Če bi bil ta poljski papež Slovenec, bi lahko izrekel iste besede, saj se moramo tudi mi za svoj obstoj zahvaliti svoji kulturi. Domoljubje nam torej narekuje odgovornost za kulturno identiteto, kar je toliko lažje, odkar imamo svojo suvereno državo.

Pravo domoljubje je nujno potrebno za naš obstoj. Obstali bomo, če bomo še naprej spoštovali in uresničevali vse tiste vrednote, ki so jih spoštovali naši predniki, in s tem najbolj prepričljivo dokazali, da to ohranja narod pri življenju.

Najprej gre za življenje v resnici in pristnosti, v zvestobi obči človeški naravi, ki določa, da smo eni moški in drugi ženske, zato na različnosti in zakonski zvezi oblikujemo zdravo in rodovitno družinsko življenje, ljubezen do otrok brez razvajanja in budno skrb za njihovo dobro vzgojo. Starši se ne morejo odreči odgovornosti zanj. Jamči jim jo celo ustava. Sveti staršev po šolah obstajajo prav zato, da lahko spremljajo, kako šola vzgaja njihove otroke, saj oni ostajajo prvi vzgojitelji in imajo pravico, da šola spoštuje njihovo vzgojo v veri in morali. To lahko včasih zahteva nekaj poguma in odločnosti, a v tem življenju ne gre nobena stvar zlahka. Tudi tukaj lahko rečemo: »Korajža velja!«

Za prihodnost krščanske kulture med nami so izjemnega pomena katoliške šole od vrtca do visokih šol. Zato se krščansko domoljubje kaže tudi v tem, koliko smo jih pripravljeni podpirati in skrbeti za njihov razvoj.

Naša prihodnost je usodno povezana z zdravim in naravnim družinskim življenjem. Mnogi danes družino omalovažujejo ali jo celo zavračajo kot obliko oblastnosti in medsebojnega podrejanja. Cerkev jo ponosno brani kot Božjo ustanovo in od svojih vernikov pričakuje, da bodo sklepali zakonske zveze in na njih gradili trdne družine. Podobno velja za spoštovanje človeškega življenja od naravnega spočetja do naravne smrti.

Vse to nam narekuje naša vera v Boga, ki je Oče svojega od mrtvih vstalega Sina in je zato »Bog živih in ne mrtvih« (Lk 20,38). Zato je zvestoba naši veri tako pomembna. Pomagala nam bo, da ohranimo svoje osebno in narodno dostojanstvo. Želimo, da jo v postnem času, ki je pred nami, še poglobite in utrdite ter se tako pripravite na vesele in srečne velikonočne praznike.

Vaši škofje

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

ŠKOFOVSKO POSVEČENJE

JOŽETA MARKETZA

Na svečnico, 2. februarja 2020, je bil v celovski stolnici posvečen v škofa Jože Marketz, ki ga je papež Frančišek 3. decembra 2019 imenoval za 66. ordinarija krške škofije. Posvečevalec je bil salzburški nadškof Franz Lackner, soposvečevalca pa mariborski nadškof Alojzij Cvikl in vojaški škof Werner Freistetter, nekaj časa upravitelj krške škofije. Pri oltarju so se jim pridružili apostolski nuncij Pedro Lopez Quintana, dunajski kardinal Schönborn, petindvajset škofov in nadškofov, več opatov in opatinj, redovniki in redovnice in več kot tisoč vernikov. Del slovesnosti, tudi pri obredu posvetitve, je potekal v slovenščini, saj je krška škofija dvojezična, slovenščina pa materni jezik novega ordinarija. Škof Jože Marketz si je za svoje geslo izbral besede: »Deus caritas est - Bog je ljubezen«. Po slovesnosti je nadškof Stanislav Zore, ki je bil na posvetitvi, zapisal: »V začetku decembra nas je zelo razveselila novica, da je papež Frančišek za pastirja krške škofije imenoval Slovenca Jožeta Marketza. Po polaganju rok je danes prejel polnost posvečenja. A rok nismo samo polagali na njegovo glavo v posvetitev, ampak jih bomo tudi sklepali v molitev zanj in za njegovo ljudstvo. Naj mu Gospod nakloni vse blagoslove od zgoraj, da bodo on sam in tisti, h katerim je poslan, hodili v ljubezni in resnici.« Na predvečer posvečenja je bila v stolnici pri Gospe sveti, ki je pramati vseh slovenskih cerkva, molitev z novoimenovanim škofom. Pri njej se je zbralo blizu tisoč vernikov in vernic iz vseh, zlasti pa slovenskih delov škofije. Dvojezično bogoslužje je z nagovorom in prošnjo za molitveno podporo sklenil novoimenovani škof Jože Marketz. Med drugim je dejal, da ima v sebi slovensko molitev in ta mu daje moč; ve tudi, da mnogi molijo zanj. »Tako bomo oblikovali skupaj to našo Cerkev tudi z našim jezikom. In tega se zelo veselim.«

KDO JE JOŽE MARKETZ?

Rojen je bil 30. julija 1955 v Kršni vasi v dvojezični župniji Št. Lipš na avstrijskem Koroškem. Gimnazijo je končal na Plešivcu. Teologijo je študiral v Salzburgu in Ljubljani. Kot diakon je eno leto deloval v Ekvadorju, leta 1982 pa prejel mašniško posvečenje v Celovcu. Zatem je bil kaplan v Borovljah in Šentjakobu v Rožu. Nekaj let je bil duhovni asistent Katoliške mladine. Po doktoratu iz teologije je bil leta 1992 imenovan za ravnatelja Slovenskega dušnopastirskega urada krške škofije. Pet let je bil škofov vikar za dušnopastirstvo, misijone in evangelizacijo. Jeseni 2014 je prevzel koroško Karitas in bil škofov vikar za socialne zadeve. Bil je tudi škofijski koordinator za vprašanje azila. V vseh teh vlogah se je zavzemal, da begunce sprejemajo v župnišča in v zasebna stanovanja.

ŠAREC POKOPAL ŠARČEVO VLADO

Zadnji ponedeljek v januarju je Slovenijo zajel politični vihar. Sredi dopoldneva je mnoge presenetila novica, da je minister za finance Andrej Bertoncelj zaradi strokovnih razlogov odstopil s položaja. Kmalu zatem je bila napovedana novinarska konferenca predsednika vlade Marjana Šarca, ki naj bi pojasnil nastale razmere. Na presenečenje mnogih je sestopil tudi premier Marjan Šarec. »S trinajstimi poslanci in s to koalicijo pričakovani ljudi ta hip ne morem izpolniti, lahko pa jih izpolnim po volitvah,« je dejal pred novinarji in napovedal, da bo v državni zbor poslal svojo odstopno izjavo. Pozval je k čimprejšnjim predčasnim volitvam. Javnomnenjske raziskave so mu namerile precej večjo podporo, kot jo je imel doslej, zato so predčasne volitve zanj mamljive. Obenem bi se verjetno rešil nekaterih koalicijskih partnerjev, ki bi lahko ostali zunaj parlamenta. V nadaljevanju dneva se je izvedelo, da je tudi zdravstveni minister Aleš Šabeder že sredi januarja Šarcu podal

odstopno izjavo. S položaja bi odšel takoj po predložitvispremembezakona ozdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju ter zakona o dolgotrajni oskrbi. Ministra za finance in zdravstvo, oba iz Šarčeve LMŠ, sta prišla navzkriž pri predlogu za ukinitev dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja in načina pokrivanja primanjkljaja iz tega naslova. Šlo je za spor znotraj Šarčeve stranke. To so predsedniku vlade očitali tudi koalicijski partnerji. Zamerijo mu tudi, da se je umaknil, ne da bi se posvetoval oziroma o tem obvestil ministre drugih koalicijskih strank.

ZAVEZA ZA SLOVENIJO

Po padcu Šarčeve vlade še ni znano, ali bodo predčasne volitve ali bodo stranke oblikovale novo vlado. Predsednik države Borut Pahor se je sestel z vsemi poslanskimi skupinami in dopustil možnost novih pogovorov, če bi se našla dovolj trdna koalicija. Večina strank načelno zagovarja predčasne volitve, a jih več dopušča pogovore o oblikovanju alternativne vlade. Predsednica SAB Alenka Bratušek si je zamislila projektno vlado in na pogovore o tem povabila vse stranke razen SDS. Vabilo na pogovore o morebitnem sodelovanju v novi vladi je vsem koalicijskim strankam poslal tudi predsednik SDS Janez Janša. Povabilo so sprejeli v vodstvih SMC, NSi in DeSUS. Po prvem srečanju so napovedali nadaljevanje pogovorov in sestavo koalicije, če bi našli skupen jezik. Za novo vlado se bodo odločili le, če bo imela koalicija dovolj trdnih glasov, ki bodo omogočili njeno izvolitev in delo v prihodnje. Ker se je pokazalo, da obstaja resna možnost oblikovanja nove vlade, so se začeli vrstiti napadi na vse, ki so se pripravljali pogovarjati z Janšo. Skrajne leve stranke, ki so prišle na oblast z izključevanjem in mediji, ki so gradili in ohranjali njihovo zunanjo podobo, so neizprosni. Poslanec Anže Logar je trenutno stanje v politiki označil z mislijo, da v Sloveniji nimajo razlogov za 'apokaliptične scenarije', dokler se ne zgodi nekaj, kar lahko pripelje do nove večine!

SLOVENIJA NEUSPEŠNA PRED SODIŠČEM EU

Konec januarja 2020 je sodišče Evropske unije odločilo, da ni pristojno odločati o dopustnosti slovenske tožbe proti Hrvaški. Slovenija je tožbo vložila zaradi hrvaškega neizvajanja odločbe arbitražnega sporazuma o meji med državama. Slovenska vladajoča politika to obžaluje, a je hkrati zadovoljna, da je sodišče potrdilo, da je arbitražna rzsodba veljavna in zavezujoča. Hrvaški premier Andrej Plenković je ocenil, da gre za zmago njegove države in Slovenijo pozval k dvostranskim pogajanjem. Strokovnjak za pomorsko pravo Marko Pavliha meni, da ni druge poti, kot da se Slovenija in Hrvaška vrneta za pogajalsko mizo in poiščeta kompromisni način udejanjanja arbitražne odločbe. Odločitev sodišča EU, da ni pristojno za odločanje o sporu o meji med Slovenijo in Hrvaško, je posledica napak slovenskih vlad zadnjih deset let, pa pravi nekdanja generalna pravobranilka na Sodišču EU Verica Trstenjak. Slovenija s to sodbo pravno po njenem ni nič izgubila. Morala bo vztrajati pri arbitražni odločbi in iskati rešitev z diplomacijo.

PRVI ROJAKI IZ VENEZUELE ŽE V SLOVENIJI

Na Uradu za Slovence po svetu so sredi januarja potrdili, da so prvi Slovenci iz Venezuele, ki so prosili za repatriacijo, že pri nas in da se počutijo dobro. Podrobnosti niso navedli. So pa povedali, da je za njimi zelo stresno obdobje, saj razmere v obubožani južnoameriški državi niso preproste. Prvim skupinam bodo sledile še druge. Kot je znano, je za repatriacijo iz Venezuele zaprosilo 53 ljudi slovenskih korenin. Slovenski organi preučujejo vsako prošnjo posebej.

KATOLIČANI V SLOVENIJI

Ob vstopu novo leto je izšlo letno poročilo katoliške Cerkve v Sloveniji 2019. Podatki škofovske konference kažejo, da je pri

nas od dobrih dveh milijonov prebivalcev še vedno skoraj 73 odstotkov katoličanov, nedeljnikov pa le 10 odstotkov. Krajevna Cerkev je razdeljena na ljubljansko in mariborsko metropolijo ter šest škofij, ki imajo sedeže v Kopru, Ljubljani, Novem mestu, Celju, Mariboru in Murski Soboti. V minulem letu smo imeli 14 nadškofov in škofov, 1.020 duhovnikov (751 škofijskih in 269 redovnikov), 30 stalnih diakonov, 461 redovnic in 672 katehistin in katehistov. Ključarjev oziroma članov župnijskih pastoralnih svetov je bilo 9.170, prostovoljk, prostovoljcev Karitas 11.212, cerkvenih pevcev pa 22.000. Statistika ne pove vsega. Veča se število krstov, a tudi število rojstev. Razveseljivo je, da vse več vernikov dejavno sodeluje v župnijah. Manjša se število duhovnikov, zato je Cerkev v Sloveniji pred novimi izzivi. Združevanje oziroma ukinjanje župnij bo nujno.

PREŠERNOVE NAGRADE 2020

V Cankarjevem domu v Ljubljani je bila na predvečer slovenskega kulturnega praznika državna proslava, na kateri so podelili osrednje nagrade v umetnosti. Prešernovi nagradi za življenjsko delo sta prejela fotograf Stojan Kerbler ter baletni koreograf, plesalec, dramaturg in režiser Milko Šparemblek. Kerbler se je ob podelitvi nagrade zahvalil vsem, ki so ga podpirali v njegovem 60-letnem aktivnem ukvarjanju s fotografijo. Pri tem je spregovoril o svoji umetniški poti, ki je bila vezana predvsem na »domače dvorišče« (območje Ptuja in okolice) in pozval k ustanovitvi muzeja fotografije. Šparemblek, ki je v sedemdesetih letih postavil na oder več kot 150 baletnih predstav in je z 91. leti najstarejši še aktivni koreograf na svetu, pa je v nagovoru obudil spomin na svoja učitelja Pio in Pina Mlakarja. Nagrado Prešernovega sklada so prejeli: prevajalka Suzana Koncut, akordeonist in skladatelj Luka Juhart, igralka Nina Ivanišin, režiser Rok Biček, oblikovalec Nejc Prah in kostumograf Alan Hranitelj.

ROMANJE K PREŠERNU

Ob kulturnem prazniku so na Brezjah pripravili že 6. romanje po poteh slovenske kulturne dediščine od bazilike Marije Pomagaj k rojstni hiši pesnika Franceta Prešerna in nadškofa Antona Vovka v Vrbi. Začelo se je s sveto mašo v kapeli z milostno podobo in nadaljevalo z obiskom krajev, kjer so bili doma Avseniki, Janez Jalen, Fran Saleški Finžgar in drugi. Prešernov dan so zaznamovali tudi v nekaterih drugih cerkvah, med drugim v ljubljanski stolnici, kjer je nadškof Stanislav Zore daroval sveto mašo za žive in pokojne ustvarjalce v kulturi. Tokrat so bili v ospredju tisti, ki že četrto stoletja sodelujejo v pobudi Umetniki za Karitas. Maši je sledilo odprtje razstave, ki jo te dni gosti galerija Družina. Če se Slovenci skozi zgodovino nismo mogli postavljati ob bok večjim narodom z vojaško močjo, pa nas je po besedah nadškofa velike naredila naša kultura. »Kultura, ki je rasla iz nas in obenem kultura, s katero smo rasli kot narod, kot Slovenci, pa seveda tudi kot kristjani. Oblikovala je našo identiteto, ki je bila dovolj svetovljanska, da zaradi zaprtosti vase ni postala jalova in nerodovitna, obenem pa je pognala tudi dovolj globoke korenine samoniklosti v naše bregove in doline, pa tudi v naša srca, da je ni moglo odplaviti valovanje vplivov in moč pritiskov, ki jih je doživljala z vseh strani,« je dejal nadškof Zore.

TISCHLERJEVA NAGRADA 2020

V Celovcu so 24. januarja 2020 podelili Tischlerjevo nagrado Višji šoli za gospodarske poklice, ki deluje v sklopu zavoda šolskih sester v Št. Petru pri Šentjakobu v Rožu. Narodni svet koroških Slovencev in Krščanska kulturna zveza sta ji nagrado namenila za izobraževanje številnih generacij mladih, za prizadevanja za ohranitev slovenske jezikovne in narodne identitete, za povezovalno vlogo med nemško in slovensko govorečimi na Koroškem ter tudi med obema sosednjima državama. Mariborske šolske sestre, ki so v Št. Peter pri Šentjakobu v Rožu prišle leta 1908, ves

čas delujejo tudi na vzgojno-izobraževalnem področju. Trenutno skrbijo za zavod, v katerem so vrtec, enoletna strokovna šola in petletna višja šola za gospodarske poklice. V več kot sto letih so vzgojile številne generacije koroških Slovencev in se vedno znale odzivati na znamenja časov.

MAHNIČEVO LETO

V škofiji na otoku Krku na Hrvaškem so pred tedni vstopili v jubilejno leto ob 100. obletnici smrti našega rojaka, Božjega služabnika škofa Antona Mahniča. Umrli je 14. decembra 1920 v Zagrebu, saj so ga fašistične oblasti ob zasedbi Krka najprej pregnale v notranjost Italije in mu dovolile povratek v škofijo šele, ko je bil težko bolan, zato je odšel na zdravljenje v Zagreb. V sklopu jubilejnega leta pod geslom »Več luči!« se bodo zvrstili številni dogodki, praznovanje pa bodo sklenili 13. decembra v katedrali v mestu Krk na istoimenskem otoku, kjer je pokopan. Na 100. obletnico smrti, 14. decembra 2020, bo slovesna maša v zagrebški katedrali, saj je škof Mahnič umrl v hrvaški prestolnici. Kot je povedal župnik v Kobjeglavi Ciril Cej, bodo decembra slovesno bogoslužje pripravili tudi v njegovi rojstni župniji. V načrtu imajo romanje na grob škofa Mahniča, radi pa bi mu posvetili še simpozij, saj svetniškega škofa v Sloveniji premalo poznamo. V javnosti so nam desetletja ponujali izkrivljeno podobo katoliškega misleca in krškega škofa, ki je bil doma s Krasa. Za zahtevnejše bralce je od letošnjega januarja na voljo obsežna študija Iva Keržeta z naslovom Mahničeva estetika in literarna kritika. Izšla je pri Goriški Mohorjevi družbi.

NOBELOV NAGRAJENEC S SLOVENSKIMI KORENINAMI

V Stockholmu so 10. decembra lani podelili Nobelove nagrade 2019. Za književnost sta jo prejela Poljakinja Olga Tokarczuk in Peter Handke, doma iz Grebinja na Koroškem. Handke je imel nemškega krušnega očeta, mati Marija, rojena Sivec, pa je bila koroška

Slovenka. Pisatelj je v nagovoru ob prejemu Nobelove nagrade omenil rodno Staro vas in še nekatera slovenska krajevna imena ter v nadaljevanju molil Marijine lavretanske litanije v slovenščini, ki jih je kot otrok poslušal v domači cerkvi. Narodni svet koroških Slovencev se je Petru Handkeju ob čestitki za nagrado zahvalil za vse, kar je naredil za slovensko narodno skupnost, njeno prepoznavnost in samozavest. Handke se zaveda slovenskih korenin in jih je tudi vedno priznaval. Večkrat je omenjal, da so bili mama, njegov stari oče in stara mama čisti koroški Slovenci. Nanj je naredil poseben vtis tudi mamin najstarejši brat, ki je študiral v Mariboru. Handke je odprl vrata koroškim slovenskim avtorjem v prestižne založbe oziroma nemško govoreči literarni svet.

SLOVENSKI RAZKOL

V sozaložništvu treh Mohorjevih družb iz Celja, Celovca in Gorice je pred kratkim izšla znanstvena monografija Jožeta Možine z naslovom »Slovenski razkol – Okupacija, revolucija in začetki protirevolucionarnega upora.« Delo, ki je sad dvajsetletnega raziskovanja, na poljuden način z novo odkritimi dokumenti in pričevanji ter posebej izdelanimi grafičnimi prikazi pojasni potek II. svetovne vojne na Slovenskem. Avtor je posebno pozornost namenil vlogi katoliške Cerkve in duhovnikov v času vojne in neposredno po njej. Monografija na znanstven način spreminja številne ustaljene ideološke poglede na vojno dogajanje. Na konkretnih primerih, dokumentiranih do podrobnosti, se jasno pokaže, da je bilo desetletja in še vedno prisotno negativno etiketiranje Cerkve in škofa Rožmana zmotno in po kriterijih temeljnih civilizacijskih vrednot tudi zlagano.

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
47 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156
WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbourne: 03 9853 7787; E-mail: slomission.adelaide@gmail.com

KO BOSTE PREBIRALI te naše vrstice, v katerih bomo govorili še tudi o praznovanju božičnih praznikov, bo verjetno že postni čas, ko se bomo pripravljali na praznovanje velike noči. In spet bomo ugotavljali, kako čas hitro teče... Pa ne samo, da teče hitro, veseli smo, če teče lepo in take lepe in prijetne novice vam prinesejo tudi naše Misli.

Letos je bilo prvič, ko smo **jaslice** postavili pred oltarjem, saj je bila kapela Marije Pomagaj, kjer so bile jaslice vedno doslej, preurejena v zakristijo. Čeprav je pred oltarjem manj prostora, pa imajo sedaj jaslice bolj osrednje mesto in mnogi so to tudi opazili. **Hvala Ivanu Legiša in Matiju Polajžerju**, ki sta jaslice postavila in pomagala sta tudi **Justi Bole in Rozi Kozlovič**, ki sta postavili in okrasili

smreke ter cerkev pred božičem počistili. Cerkev je tako izgledala zelo praznično – že nekaj let jo okrasim z lučkami tudi zunaj. Na **sveti večer** smo se zbrali k zgodnji polnočnici ob 9. uri zvečer, kot je to vsako leto. Otroci so prinesli v jaslice kipec Deteta Ježuščka, nato smo jih blagoslovili – in »na daljavo« blagoslovili tudi jaslice po naših domovih širom Adelaide. **Otroci Rebeke Baxter** so nato pod njenim vodstvom Novorojenega v jaslicah pozdravili s pesmijo. Sledila je slovesna polnočnica, ki so jo bogatile naše lepe božične pesmi. Slovesno praznično sveto mašo smo imeli seveda tudi na sam božični praznik, zvečer pa je bila na radiu 5EBI božična oddaja. Hvala urednici Rosemary Poklar za to priložnost.

Naslednji dan smo praznovali **praznik sv. Štefana**. Ker je to v spomin na plebiscit iz leta 1990 tudi slovenski državni praznik, **dan samostojnosti in enotnosti**, smo se spomnili naše domovini in zapeli slovensko himno, ki smo ji dodali še drugo kitico s prošnjo, da Bog blagoslovi našo Slovenijo. Nedelja med božičem in novim letom je **praznik Svete Družine**. Za našo skupnost v Adelaidi je to žegnanje, saj sta **Sveti Družini posvečena misijon in naša cerkev**. V hvaležnosti smo se spomnili vseh tistih rojakov in družin, ki so se pred

Otroci Rebeke Baxter so pod njenim vodstvom Novorojenega v jaslicah pozdravili s pesmijo.

več kot šestdesetimi leti pričeli v Adelaidi zbirat v slovensko Božjo družino in vseh tistih, ki so sodelovali in pripomogli, da ima današnja slovenska družina od leta 1983 dalje v Adelaidi tudi svoj dom. Seveda smo se še prav posebej **spomnili naših rajnih dušnih pastirjev p. Bazilija, p. Filipa Inocenca in p. Janeza.**

Molili pa smo seveda tudi za naše današnje družine. Iz marsikatero je že kdo tudi v večnosti. Poseben blagoslov pa smo namenili **trem generacijam družine Polajžer – Gierlach:** starima staršema Nežiki in Matiju, staršema Aniti in Vojteku ter njunima otrokoma Leonu in Eli. Prav posebnega blagoslova pa smo prosili za mamico Anito in otroka, ki ga je takrat še nosila pod srcem in je bil rojen v začetku januarja.

Pri maši pa smo se spomnili in **molili tudi za upokojenega adelaidskega nadškofa Philipa Wilsona**, ki je pred dvema letoma še z nami praznoval ta naš praznik. Po tem ga je zadela krivična obsodba in hišni pripor, kar je bilo pozneje odpravljeno, saj je bil spoznan za nedolžnega, sedaj pa se bori s težko boleznijo. Na božič popoldne sem ga tudi obiskal v bolnišnici, mu prenesel pozdrave naše skupnosti in mu obljubil molitveno podporo. Tudi on se nas rad s hvaležnostjo spominja, moli za nas in daruje svoje trpljenje.

Tudi **ново leto** smo pričeli s prošnjo za

Proslava v počastitev slovenskega kulturnega praznika je bila na svečnico, 2. februarja 2020.

Božji blagoslov. Na ta dan praznujemo v Cerkvi **praznik Matije, Božje matere** že 53 let pa je to v Cerkvi tudi **dan molitve za mir**. Poslanica, ki jo je za letošnji dan molitve napisal papež Frančišek in ob kateri smo ta dan razmišljali, nosi naslov *Mir kot pot upanja: Dialog, sprava in ekološko spreobrnjenje*.

Praznik **Gospodovega razglasenja ali svetih treh kraljev** smo praznovali na nedeljo 5. januarja 2020. Ta praznik je sicer tradicionalno 6. januarja, pa je lepše, da ga kot skupnost praznujemo na nedeljo, kot je to določeno v Avstraliji. Čeprav so »modri z vzhoda« odšli, smo jaslice ohranili še do svečnice, pri mašah pa smo vedno zapeli še tudi kakšno božično pesem.

26. januarja, ko smo s prepevanjem avstralske himne počastili **dan Avstralije**, smo zbirali prispevke za žrtve letošnjih požarov. Namenili smo jim obe nabirki, ki sta znašali 435,30 dolarjev. Bog povrni v imenu tistih, ki bodo pomoči deležni!

Na svečnico oz. na praznik Gospodovega

Poseben blagoslov smo namenili trem generacijam družine Polajžer – Gierlach.

darovanja smo mašo pričeli v znamenju luči in blagoslovitve sveč. Ob koncu maše smo imeli kratko proslavo v počastitev **slovenskega kulturnega praznika**, ki jo je pripravil **Ivan Legiša**, za kar se mu lepo zahvaljujemo, po maši pa smo blagoslovili še sveče za delitev **blagoslova sv. Blaža**, s katerim smo prosili za zdravje: »Na priprošnjo svetega Blaža, škofa in mučenca, naj te Bog obvaruje bolezni v grlu in vsakega drugega zla. V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.« Bolezen in zdravje vedno bolj zaznamuje življenje naše skupnosti na vseh področjih. Dva člana naše skupnosti, ki sem ju redno obiskoval v domovih za starejše, pa sta se od nas poslovila: Tončka Kostasch in Štefan Kolman.

Ker stojimo na pragu novega sveta časa cerkvenega leta, naj bo spored bogoslužja v naši cerkvi povabilo za vse rojake, da se nam pridružite:

1. MAREC: 1. postna nedelja; 22. MAREC: 4. postna nedelja; 29. MAREC: 5. postna (tiha) nedelja;
3. APRIL: prvi petek; 5. APRIL: cvetna nedelja; 9. APRIL: veliki četrtek (ob 6. uri zveč.) 10. APRIL: veliki petek, ob 3. uri popoldan; 11. APRIL: blagoslov velikonočnih jedil ob 3. uri popoldan in velikonočna vigilijska ob 6. uri zvečer; 12. APRIL: velika noč Kristusovega vstajenja; 13. APRIL: velikonočni ponedeljek;
27. APRIL: 3. velikonočna nedelja;
1. MAJ: pričetek šmarnic; 3. MAJ: 4. velikonočna nedelja.

NAŠA RAJNA:

ANTONIJA (TONČKA) KOSTASCH rojena **JORDAN** je bila rojena 12. decembra 1928 v vasi Ostrog pri Šentjerneju na Dolenjskem. Izhajala je iz družine sedmih otrok, imela je tri sestre in tri brate. Mladost je preživljala doma ob delu na kmetiji, a je kot dekle odšla v Ljubljano k sestri, ki je bila tam poročena, da je pazila njeno hčerko in pomagala z gospodinjskimi deli. Njena sestra Marija Kac jo je povabila, naj pride v Avstralijo. Sem je prišla leta 1963 in se poročila s Fedorjem Kostaschom, ki je bil doma iz Moldavije. Čeprav je imela že iz otroštva težave s hojo, saj si je poškodovala koleno, je po njegovi smrti živela sama in skrbela tudi za hišo z vrtom in okolico.

Hvala vsem, ki ste za praznike še posebej pomagali, tako pri pripravi in ureditvi cerkve, kot tudi pri bogoslužju: **Rosemary, drugim bralcem, pevcem, ki so v tem počitniškem času lahko večkrat zapeli ob spremljavi Katarine, ministrantu in ministrantkam, krasilkam, čistilkam in čistilcem cerkve ter vsem drugim, ki sodelujete.** Hvala pa tudi **Angeli Dodič**, ki je tudi v tem času pripravljala kosila na prve nedelje v mesecu – ter seveda vsem, ki ste ji pomagali pri pečenju na žaru, s tem, da ste prinesli pecivo in solate in seveda tudi s tem, da ste se kosila udeležili. **Hvala za vsa vaša voščila**, ki ste mi jih izrekli ob praznikih, ter **za vaše darove**, ki ste jih namenili misijonu in meni. **Bog povrni!**

Lani je v hiši padla, kjer so jo našli njeni šentjernejski rojaki Zupančičevi, ki so skrbeli zanjo in ji pomagali, ko je kaj potrebovala. Najprej je bila v bolnišnici, zadnjih šest mesecev pa je preživela v domu za starejše. Čeprav je bila bolna in je doživela že kar lepa leta, nas je njena smrt vseeno presenetila. Umrla je v domu prav na naš praznik, 29. decembra 2019, od nje pa smo se poslovili s pogrebno mašo v naši cerkvi 10. januarja 2020. Po maši je bila odpeljana na upepelitev in njen pepel bomo skupaj s pepelom pokojnega moža položili k počitku. Pokojna ima nekaj nečakov in nečakinj v Sloveniji.

ŠTEFAN KOLMAN

je bil rojen 7. avgusta 1931 v vasi Dolič pri Kuzmi v Prekmurju v Sloveniji staršema Štefanu in Ceciliji. Bil je drugi v družini štirih otrok. Pred vojno je hodil v slovensko šolo, med vojno pa v madžarsko, ker so si hoteli Madžari ponovno prilastiti slovensko Prekmurje. Med vojno so bile življenjske razmere slabe, po vojni pa je bilo še huje. Štefan je zato šel najprej v Dravograd, kjer se je izučil za zidarja, potem pa je delal na raznih koncih Slovenije, tudi na Reki in v Slovenski Istri. Tam je v Izoli leta 1955 srečal Terezijo oz. Zinko Osovnika – in tam sta se leta 1956 poročila. Zinka je že imela hčerko Judito, v Kopru pa se jima je rodil njun najstarejši sin Vlado. Leta 1956 so odšli v Italijo, kar ni bilo tako težko, saj so imeli tisti, ki so živeli blizu italijanske meje, obmejne prepustnice. V Italiji so bili po raznih taboriščih, hčerka Judita je bila odpeljana nazaj v Slovenijo – a ni bilo izgledov, da bi lahko kmalu odšli naprej. Družina se je po letu in pol, novembra 1958, podala v Nico v Francijo, kjer je živela Zinkina sestra. Če jima iz Jugoslavije ni bilo potrebno bežati ilegalno čez mejo, pa so morali tokrat v dežju in toči peš ilegalno z majhnim sinčkom čez gorsko mejo v Francijo. Iz Francije so 1. maja 1959 na ladji Aurelia prišli v Melbourne, od koder so nato z vlakom potovali v Adelaido, kjer je živel Štefanov brat Tone. Tu so se jima rodili še sin Billy, hčerka Margareth in najmlajši sin Štefan.

Štefan je seveda takoj pričel z zidarskim delom in sezidal več hiš, v katerih so nekaj časa živeli in jih nato prodali, pred nekaj leti pa sta se preselila v soseseo za starejše v Happy Valley. Ko pred dobrima dvema letoma Štefan ni mogel več živeti doma,

se je preselil v sosednji dom za starejše, kamor je prihajala Zinka vsak dan, tudi po večkrat, da mu je bila v družbo in v pomoč. A Štefan je počasi slabel. Obiskoval sem ga v domu, na zadnje pa sem ga obiskal v bolnišnici v petek pred njegovo smrtjo in mu še zadnjič podelil zakrament maziljenja. V torek, 14. januarja 2020, so ga prepeljali nazaj v Dom, od koder je še isti dan odšel v večnost.

Štefan je pričel s svojim zidarskim podjetjem leta 1968. Zgradil je hiše, v katerih so živeli in jih potem prodali ter še mnoge druge. Ko smo ga ob praznovanju 35-letnice naše cerkve obiskali z nadškofom iz Ljubljane, p. Stanetom, in provincialom, p. Marjanom, je rekel: »Ja, sem sezidal slovensko cerkev in dva slovenska kluba.« Tudi njegov brat Tone in njegov sin Billy sta delala z njim. Za svoje delo so takrat očitno dali takšno garancijo, da so mi njegovi sinovi Billy, Vlado in Štefan lani v bivši zakristiji uredili stanovanje. V tem našem skupnem domu, ki ga je on zgradil, smo se 23. januarja 2020 s pogrebno mašo od njega poslovili v upanju, da ga bo v nebesih Sveta Družina sprejela v svoj večni dom. Po pogrebni maši smo ga pospremili na pokopališče Centennial Park.

Iskreno sožalje Štefanovi ženi Zinki, hčerki Margareth, sinovom Vladotu, Billyu in Štefanu ter njihovim družinam desetih vnukov in osmih pravnukov. Sožalje tudi Juditi v Novo Gorico, saj jo ima družina in jo je imel Štefan tudi za svojo.

Štefan, Bog Vam povrni, počivajte v miru in spremljajte svojo družino in vse nas s svojo nebeško priprošnjo.

pater David

»CELA ULICA NORI...«

»CELA AVSTRALIJA GORI!!!«

Zadnjo pomlad in letošnje poletje preživljamo v znamenju nič kaj veselih rekordov. Velika suša, vročina, zelo visoke temperature, katastrofalni požari in nemalo tistih, ki so izgubili domove, premoženje, svoje najdražje in do sedaj 33 ljudi svoja življenja. Poleg ljudi so ogrožene živali, narava, prav tako naš dragocen zaklad. Hvala vsem, ki pomagata (in pomagajo) reševati življenje.

Slovenski rojaki nam boste gotovo še kaj sporočili, kako in kaj se je dogajalo, saj za vse ne vemo in ne zvemo vedno, spomini in pričevanja so pa dragocena in dragocena je pomoč, ki jo nudite lokalnim skupnostim ali krajem, kjer prebivate. O naših ljudeh za zdaj nimamo kakšnih odmevov ali podatkov, da bi bili kakorkoli prizadeti v požarih, razen gospe, ki živi na Južni Obali in so bili tamkajšnji prebivalci evakuirani. Sedaj so gotovo že na svojih domovih. Pač pa so mi po večerni maši na prvi petek v januarju povedali, da so Hrvatoma na jugu NSW zgorele tri hiše.

Naš slovenski misijon in naši domovi so v teh dneh tudi kdaj »krizni štabi«, saj ljudje od doma kličejo, pišejo, sprašujejo, kaj se dogaja, ali so njihovi sorodniki in znanci na varnem, ali imamo kaj informacij... In še koga zbudijo sredi noči, ne vedoč ali ne meneč se za drugačno uro. In še kakšna organizacija se javlja za pomoč. Avstralija je še danes komu neznana znanka po

velikosti in razdaljah. »Cela ulica nori...« poznamo znan verz v popevki. »Cela Avstralija gori...« si kdo misli zraven – kar po svoje, seveda. Naša Slovenija pa je tukajšnjim prebivalcem spet po svoje – neznana znanka. Ne bojmo se predstavljati Slovenije in nas, Slovencev, naj naša dejanja in molitve govorijo znova, ko bomo priskočili v stiskah ali drugače!

STATISTIKA 2019

KRSTA: 2 (1 deček, 1 deklica).

POROKA: je bila samo 1 (ena) v Wollongongu - Figtreeju. Povprečna starost poročencev je 29 let. V Merrylandsu nismo imeli nobene poroke.

POGREBI: Vseh pogrebov je bilo 22: 12 moških, 10 žensk. Povprečna starost pokojnih je 85 let in pol (moških 86, žensk 85). Previdenih je bilo 12, nagle smrti so umrli 4.

NEDELJNIKOV: 118, v Wollongongu 29, v Canberri 25, v Newcastlu 8. Na Planinki pri Brisbanu nas je bilo marca lani 27, druge sv. maše so tam odpadle.

SV. OBHAJIL: 14.842.

BOLNIKI: Obhajanih 224, maziljenih 108. V letu 2019 nismo imeli prvobhajancev in birmancev.

MED NAMI JE BILO...

PRVI DAN DECEMBRA smo začeli adventni čas in po sv. maši sprejeli Miklavža, ki je znova razveselil naše otroke in starše in vse, ki ostajamo mladi po srcu. Otrok je

bilo tokrat manj kot prejšnja leta, vzdušje pa vseeno prijetno.

Srečanje bolnikov in upokojencev v adventu smo pripravili v četrtek, 5.12. Zbralo se nas je 45. Po sv. maši sem podelil bolniško maziljenje. Hvala molitveni skupini in voditeljici Danici, ki ste poskrbeli za skupno kosilo. Dobrot smo imeli več kot dovolj in veselja prav tako.

Božično devetdnevnicu smo začeli že v nedeljo, 15.12. Obe nedelji in v četrtek smo pri sv. maši zapeli povabilo »Kralja, ki prihaja«, speve in Marijino hvalnico »Moja duša poveljuje Gospoda«. Druge dni med tednom je bil obisk najmanjši doslej, predvsem zaradi zelo visokih temperatur in dima, ki ga je veter nosil od vsepovsod. Po dolgem času smo se na sveti večer razveselili dežja, ki je namočil Wollongong med večerno sv. mašo – zgodnjo božično polnočnico, pri tej sv. maši se nas je zbralo 50, nekateri ste prišli tudi iz Sydneya in okolice.

V MERRYLANDSU smo božično polnočnico obhajali opolnoči. Jezuščka je v jaslice položila Veronika Konda. Mešani pevski zbor nas je pred sv. mašo uvedel v skupno božično praznovanje z ljudskimi pesmimi in pri sv. maši znova. O velikem obisku ne moremo več govoriti tako kot nekoč, marsikateri naši rojaki ne morejo voziti zvečer ali ponoči, mladi pa so se kar

nabrali in veseli smo bili drug drugega. Naša božična noč je bila po večernem dežju spet soparna. Pri dnevni sv. maši ob 9.30 nas je bilo več, pele so Južne zvezde. Zvečer smo obhajali sv. mašo v Canberri, kjer se nas je zbralo 30.

ŠTEFANOVANJE je zelo lepo uspelo, zbralo se nas je kar 105 pri skupnem kosilu in praznovanju, pri sv. maši ob 9.30 dopoldne nekaj več. Pri sv. maši sem rojake spomnil na bližnji obletnici – 50-letnico misijona in 30-letnico naše velike odločitve – plebiscita za samostojno Slovenijo in povabil še k bolj zavzetemu sodelovanju, da bomo resnično živa Cerkev za živo Cerkev v našem Merrylandsu. Tudi duhovni poklici morajo biti naša skrb, približajmo mladim vlogo in pomen duhovnika in njegovih sodelavcev in priskočimo kdaj na pomoč, skrbimo za to, da bo za vsakogar v našem občestvih »prostor pod soncem«. Živo občestvo je prva zibelka duhovnih poklicev in tudi tukaj bomo morali moliti, povabiti, spodbujati, da bo kdo odgovoril na Božji klic, ker nas je patrov frančiškanov vse manj. Čeprav je naše poslanstvo – tudi poslanstvo vernikov – služenje z različnimi darovi in močmi, pa v moči svetega krsta kot skupnega duhovništva in v moči drugih zakramentov, župnijsko občestvo in naši

misijoni prav tako ne morejo biti zgolj servisi za razne usluge ali zakladnice naših običajev ali folklore, ampak so in morajo biti veliko več, naš slovenski dom in skupni dom v Bogu, ki ga ustvarjamo.

Dvorano za Štefanovanje so pripravili in pospravili: Sonja Fisher, Mihelca Šušteršič, Anton Kociper, Jožko Marinč, Olga in Jože Lah, ki so postregli kosilo, zelo spretno in pridno sta jim pomagala člana mlajše generacije, Emma in Owen Kociper. Sonja in Mihelca sta nabavili in pripravili hrano za našo prireditev. Glavni kuhar kosila je bil Ludvik Štefko, v kuhinji mu je pomagala Zora Johnson, ki je še vedno nadvse pridna in spretna. Vstopnice sta prodajali Marija Kolar in Kristina Korpar. Za kavo,

čaj in pecivo sta skrbeli Francka Jamšek in Klara Brcar. Pijačo sta prodajala Lojze Slatinšek in Rudi Korpar. Žrebanje dobitkov sta prevzeli Danica Petrič in Darinka Brcar, za nagrade pa se iskreno zahvaljujemo

številnim našim darovalcem. Posebna zahvala tudi Štefanu Šerneku ml., ki nas je spet razvedril s svojo harmoniko in slovensko domačo glasbo.

Program je povezoval p. Darko Žnidaršič, ki je namesto slavnostnega govora prebral govor nadškofa msgr. Stanislava Zoreta pri sv. maši za domovino v ljubljanski stolnici v tednu pred božičem. Gospod nadškof Stanislav znova izpostavlja potrebnost strpnosti, sodelovanja in skrbi za bližnjega. Proslavo smo sklenili z zdravico naši Sloveniji in vsem Slovencem za naš praznik.

Na silvestrovo, 31.12.2019, in na novo leto, praznik Božje Matere Marije, 1.1.202, smo se pri svetih mašah spomnili 50-letnice blagoslova prve naše cerkve in prve svete maše v njej (1.1.1970 -1.1.2020). Slovesno praznovanje 50-letnice bo kasneje v letu 2020, o tem boste obveščeni.

V februarju praznujemo slovenski kulturni praznik.

V Merrylandsu smo ga praznovali na svečnico, v nedeljo, 2.2., ko smo spet povabili v goste rojake igralce iz Melbournea, ki jih vodi Draga Gelt. Predstavili so nam pesnika duhovnika Valentina Vodnika, ki ga mnogi še premalo poznamo, pa vendar so njegove pesmi, pratike, Kuharske bukve in druge knjige dragoceni zakladi slovenske dediščine in znova priložnost, da te zaklade obudimo iz pozabe. Lani smo praznovali 200-letnico njegove smrti, zdaj je eno leto čez (rojen 3.2.1758, umrl 8.1.1819). Po recitalu so nam zaigrali komedijo Zlata ribica avtorja Bojana Podgorška, ki je spisana v kraškem primorskem narečju.

SYDNEY – MERRYLANDS SV. RAFAEL

Na dan Avstralije, 26.1., smo zbrali za sklad za pomoč prizadetim v požaru 805 dolarjev (Bushfire Appeal). Bog povrni! V Wollongongu pa smo prav tako zbrali v ta namen drugo nedeljsko nabirko v nedeljo, 9.2.2020.

Četrto nedeljo v februarju, 23.2., bo DRUŽINSKA SV. MAŠA v angleščini, blagoslov otrok in šolskih torb, letos že štirinajstič. Vabimo kandidate za pripravo na prvo sv. obhajilo in birmo, da se prijavite. Birmo načrtujemo spet prihodnje leto, če bo kaj prijavljenih. – Pri tej sv. maši boste dobili **šparovčke Project Compassion**.

NA PEPELNICO, 26.2. začnemo postni čas. Sv. maši z obredom pepelenja bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

Ta dan je strogi post.

KRIŽEV POT bomo imeli vsak četrtek in petek pol ure pred sveto mašo: ob četrtek ob 10.00 dopoldne, ko je srečanje molitvene skupine, ob petkih ob 6.30 zvečer. Vsak petek od 6.00 do 6.30 zvečer molimo pred izpostavljenim Najsvetejšim, po blagoslovu z Najsvetejšim začnemo križev pot, ob 7.00 zvečer je sv. maša.

DRUŽINSKI KRIŽEV POT – SLOVENSKI IN ANGLEŠKI bo na 5. postno nedeljo, 29.3., ob 9.00 dopoldne.

NA CVETNO NEDELJO, 5.4., pri nas premaknemo ure na sončni čas. V ponedeljek potem so večerne sv. maše ob 6.00 zvečer. Bogoslužja v velikem tednu in svetem tridnevju bodo kot običajno, na cvetno nedeljo ob 9.30 dopoldne, na veliki četrtek ob 6.00 zvečer, na veliki petek ob 3.00 popoldne, na veliko soboto velikonočna vigilijska ob 6.00 zvečer, na velikonočno nedeljo, 12.4., vstajenjska sv. maša ob 8.00 zjutraj s procesijo. Na velikonočni ponedeljek, 13.4. bo sv. maša ob 9.30 dopoldne in potem naše pirhovanje.

CANBERRA – GARRAN SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 19.1., 16.2. in 15.3. V aprilu je sv. maša na veliko noč, prav tako ob 6.00 zvečer. (V nedeljo, 19.4., slovenska sv. maša odpade.)

V maju, juniju, juliju in avgustu bo sv. maša ob 5.00 popoldne (štiri mesece!), septembra pa bo spet ob 6.00 zvečer. To zdaj drži kot pribito. Lani je bila v septembru precejšnja zmešnjava, ker smo prišli nekateri točno, drugi pa uro kasneje. Ob 5.00 popoldne nas je prišlo komaj 6, potem smo počakali eno uro, da se nas je nabralo 15.

Prosim, da se obvestite med seboj in da se potrudimo za udeležbo in sodelovanje. Tudi pevce spodbujam, da prihajate bolj redno,

da v redu zapojemo Bogu v čast. Starejšim rojakom, ki težje vozijo zvečer ali ponoči, pomagajmo, ponudimo prevoz. Lani nas je bilo v zimskem času zelo malo. Nekateri rojaki so že pri Bogu, včasih kdo manjka zaradi bolezni, odsotnosti ali drugih okoliščin, stanje mladih se tudi spreminja. Če se ne bo kaj izboljšalo, bomo naslednje leto, 2021, spremenili urnik slovenskih sv. maš.

WOLLONGONG – FIGTREE Slovenski klub Planica Wollongong praznuje letos svojo 50-letnico

Slovesno smo praznovali v nedeljo, 9. februarja popoldne, najprej s sv. mašo, potem s kulturnim programom najprej v cerkvi in nato v dvorani. Po sv. maši smo zapeli zahvalno pesem, po blagoslovu in sklepni pesmi obe državni himni, nato je predsednik Ivan Rudolf pozdravil naše goste in rojake in predstavil zgodovino slovenskega kluba do naših dni, veleposlanik Jurij Rifelj nas je kratko nagovoril. V dvorani je spregovorila tudi bivša predsednica Marica Kerčmar, pevka Katelin Koprivec je zapela nekaj pesmi, naš cerkveni pevski zbor pa pesem »Jaz vem za deželo«. Po skupni večerji, ki so jo pripravile Ema Mailow, njena hči Dianne in Lefta Tehovnik, smo razrezali torto z motivom Planice in smučarja skakalca. Tudi tokrat je za torto poskrbela Ivanka Jaušovec. Kljub zelo slabemu vremenu – močnemu deževju in vetru – se nas je zbralo kar 60. Bog povrni rojakom in zavrtimo sedaj kolo naprej z vero, upanjem in ljubeznijo – še za mnoga leta!

V mesecu marcu je sv. maša na 2. postno nedeljo, 8.3., ob 5.00 popoldne. Na cvetno nedeljo, 5.4. pa premaknemo ure na sončni čas in takrat bo sv. maša spet ob 4.00 popoldne do septembra.

Na veliki petek, 10.4., so obredi v čast Gospodovemu trpljenju ob 7.00 zvečer. Nekateri ste izrazili željo, da bi obrede obhajali prej, vendar vam ne morem ustreči, ker moram po končanih obredih doma v Merrylandsu pospraviti, postreči ljudi v pisarni, potem se moram pripeljati, promet je gost in ne gre tako hitro. Na veliko noč, 12.4., je sv. maša ob 12.00 in blagoslov velikonočnih jedil.

V maju je sv. maša na 5. velikonočno nedeljo, 10.5., ko praznujemo materinski dan, ob 4.00 popoldne.

NEWCASTLE – HAMILTON KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Božična sv. maša 29.12.2019 je odpadla zaradi bolezni in odsotnosti nekaterih rojakov. V novem letu 2020 bosta sv. maši v nedeljo, 19.4. (2. velikonočna – bela nedelja), in potem zadnjo nedeljo v decembru, 27.12., na praznik sv. Družine, obe ob 6.00 zvečer.

KRALJIČINA DEŽELA - QUEENSLAND

Na praznik Gospodovega razglasenja, v nedeljo, 5.1.2020, smo še zadnjič obhajali sveto mašo na Planinki – Cornubii pri Brisbanu. Bilo nas je 28, kar je pohvalno. Prišel je tudi veleposlanik g. Jurij Rifelj z družino iz Canberre in gospa Nevenka Golc Clarke, ki vodi konzulat v Kraljicini deželi, z možem Garyjem. Kosilo sta pripravili Mirjam Klemen in Vlasta Burcul. Bilo je okusno, Bog plačaj!

O naslednjem bogoslužju boste rojaki obveščeni naknadno. V septembru romamo v Marian Valley, sv. maša bo tam v soboto, 12.9., ob 11.00 dopoldne, procesija h kapelici Marije Pomagaj in skupno kosilo. V novembru pa se bomo zbrali v Marian Valley k sv. maši in molitvam za rajne v soboto, 14.11., prav tako ob 11.00; takrat bo sv. maša v naši kapelici Marije Pomagaj.

NAŠI POKOJNI

DRAGO TOMAC je umrl na 1. adventno nedeljo, 1.12.2019 dopoldne v Cardinal Stepinac Village v St. John's Parku. Rodil se je 2.6.1936 v kraju Razloge v Gorskem Kotarju na Hrvaškem in prejel zakramente v tamkajšnji župniji Marije Brezmadežne. V družini očeta Antona in matere Polone je bilo šest otrok. Drago je po končanih šolah dokončal študij ekonomije, leta 1970 pa je prišel v Avstralijo in se nastanil v Sydneyu. Naslednje leto sta se z življenjsko sopotnico Ano poročila v hrvaški cerkvi sv. Antona Padovanskega v Summer

Hillu. Rodil se jima je sin Toni. Drago je delal v raznih tovarnah v Sydneyu in dejavno sodeloval v cerkvenem življenju, tako v krajevni župniji sv. Marjete v Merrylandsu, kot v hrvaški cerkvi sv. Nikola Tavelića v St. John's Parku, kjer je bil član cerkvenega odbora, in v naši slovenski cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Družina je pred leti čistila našo cerkev. Drago je dolga leta prihajal zlagat naše glasilo Rafael, z ženo Ano sta opremljala kuverte in tudi sicer rada prostovoljno pomagala in prihajala k Božji službi. Obiskovalce sta rada sprejemala in postregla, Drago je kar po vrsti kuhal kavo za kavo, če smo jo že spili. Če je bilo potrebno, je vzel stvari domov in naslednje jutro pripeljal vse pripravljeno. Kadar je bilo komu hudo, nas je znal potolažiti ali spraviti v dobro voljo. Zelo je spoštoval nas, patre, in že od daleč vzkliknil: »Hvaljen Jezus, pater, kako ste?« Pred tremi leti in pol ga je zadela kap in od takrat je živel v Cardinal Stepinac Village, kjer sta bila skoraj soseda s pokojnim Vinkom Ovijačem. Po drugi, srčni kapi je sedaj dotrpel. Drago zapušča ženo Ano, sina Tonija z ženo in dva vnuka. Pogrebno sv. mašo na prvi petek, 6.12.2019, je vodil p. Darko v hrvaški cerkvi sv. Nikolaja Tavelića v St. John's Parku. Drago počiva na hrvaškem delu pokopališča Rookwood – St. Nikola Tavelić's Lawn.

PASKO (PAŠKO) MATKOVIĆ je nenadoma umrl v Corlette, NSW, v torek, 10.12.2019. Luč sveta je zagledal 28.2.1938 v Donji Lastvi v Boki Kotorski, Črna Gora. Kasneje se je družina preselila v Pulo, kjer se je izučil za mornariškega inženirja in mehanika. Pri svojih 20 letih je emigriral v Italijo, kamor so štirje sošolci pripluli s čolnom čez Jadransko morje, v zelo slabem vremenu. Odtod je po osmih mesecih priplul z ladjo »FairSea« v Melbourne. Najprej je bival v Bonegilli, nato je delal kot šofer avtobusa in kot mehanik pri gradnji hidrocentrale v Snowy Mountains. Leta 1963 sta se v Sydneyu poročila z Vido Verzel. Paško je bil od tedaj samostojni podjetnik, vodil je Smart Street Service Station, mehanično delavnico Pasko's Motors in Ampol Service Station v Fairfield Heights. Kakor je odraščal z morjem, tako je tudi tukaj z ribiško ladjo večkrat prepotoval tukajšnja morja, ribaril, ustvarjal nepozabne dogodivščine v domači družini in med prijatelji. Od leta 1988 je

skrbel za farmo v Wattle Flat. Rad je imel živali, skrbel zanje, jahal konje, potoval tudi domov in po Evropi, pozimi smučal na snegu in poleti na vodi. Svoje otroke, vnuke, nečake je naučil raznih spretnosti in dogodivščine ostajajo nepozabne. Zadnjih 20 let je živel v Nelson Bayu, kjer je bil prav tako dejaven do zadnjega. Paško zapušča ženo Vido, sina Branka z ženo Julie, hčerko Lolito z možem Rodneyem, hčerko Sonjo z možem Brianom, vnuke Adama, Bena, Crystal, Jasmine, Jade, Tiano in Aniko, svaka Mirka in Emila v Sydneyu, nečake ter na Hrvaškem sestri Vilmo in Iraido z družinama. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v sredo, 18.12.2019. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

JOŽE CETIN je umrl 7.1.2020 zgodaj zjutraj v bolnišnici Bankstown, NSW. Rodil se je 28.2.1934 na Ostrožnem Brdu v župniji Suhorje (sedaj župnija Košana) kot šesti od sedmih otrok. Komaj sedem let je štel, ko mu je umrl oče. Mlad fant je opravljal razna dela na bližnjih kmetijah in pri sestrah notredamkah, da se je domača družina lahko preživljala. Izučil se je za mizarja, odslužil je vojaščino, leta 1958 pa je prišel v Avstralijo, kjer je delal na Warragamba Dam, sekal sladkorni trs v Cairnsu in potem delal v Sydneyu kot samostojni podjetnik. Na plesu ob novem letu 1965 je spoznal Vero Sekli in junija 1965 sta se poročila. Družina je najprej živela v Glebe, nato pa v Condell Parku, kjer je Jože postavil novo hišo. Jože je odprl mizarско delavnico v Newtownu in kot pohištveni mizar je bil znan in priljubljen daleč naokoli. Skupaj sta delala z Virgilijem Ferfoljo in bili so povezani z Rudijem in Fredijem Brežnikom in z drugimi rojaki. Velikodušno je pomagal pri gradnji Slovenskega društva, kamor je hodil balinat ob nedeljskih popoldnevih in se družil s prijatelji vse do svoje bolezni. Prav tako je pomagal pri gradnji naše cerkve, izdelal prvi oltar, ki danes stoji kot stranski oltar v stranski kapeli pod zvonikom, in še marsikaj, popravil stole, pohištvo, kar je bilo potrebno. Kasneje je odprl manjše gradbeno podjetje Mirvac za gradbene konstrukcije in ga vodil 32 let, do upokojitve. Še več lepih spominov pa hrani domača družina, za katero je skrbel z vso ljubeznijo, skrbel je za domači vrt, za ptice, ki so priletale k njim, bil je odličen kuhar, zlasti je rad pripravljал dobrote na žaru (BBQ). Večkrat je prišel v Merrylands kaj popraviti in ob odhodu vedno naročil: »Molite

kaj zame.« Drugič spet: »Molite za mojo ženo, ker je zelo bolna.« Pred tremi leti je sporočil, da sta se z ženo preselila v dom počitka in znova dodal, naj molimo zanju. Pred božičem je nesrečno padel. V bolnišnici je prejel bolniško maziljenje, vsa družina je bila zbrana ob njem. Znova je odprl oči in spregovoril. Po novem letu pa se mu je poslabšalo in kmalu je dotrpel. Jože zapušča ženo Vero, sina Marka z ženo Beverley, sina Eddie-ja z ženo Chandro, sina Anthonyja in hčerko Kristino z možem Jamesom, vnuke Timothyja, Janine, Karino in Todda ter sestro Angelko in njeno družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v torek, 14.1.2020, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu ob veliki udeležbi naših rojakov in prijateljev. Jože počiva na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

OLGA SAULIG rojena HROVATIN je umrla v kraju Ruse pri Campbelltownu v ponedeljek, 13.1.2020 zvečer. Rojena je bila v Naklem pri Kranju 21.4.1933. V Avstralijo je prišla leta 1959. Poročila sta se z Gualtierom Sauligom, ki je bil po rodu Istran in je sedaj že pokojni (u. 2005). Družina je živela v Roselandsu, zadnja tri leta pa je Olga živela pri sinu, ki je z vso ljubeznijo skrbel zanj. Olga zapušča sina Edwarda, polsestro Vojko in njeno družino ter sestrično Zvonko in njeno družino. K cerkvenemu pogrebniemu obredu smo se zbrali v kapeli sv. Mihaela v Rookwoodu v soboto, 18.1.2020. Olga in mož Gualtiero počivata na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

OTILIJ ANDREJ SREBRNIČ je umrl v petek, 10.1.2020 popoldne v bolnišnici Braeside, Prairiewood NSW. Rodil se je 16.12.1934 v Dolnjem Cerovem v Goriških Brdih, župnija Cerovo (sedaj župnija Kojsko). Bil je drugi od štirih otrok. Otilij zapušča ženo Danico, sina Valterja, hčerko Emmo Marie z možem Pedrom, vnuka Louisa in Olivio Mary. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 21.1.2020 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu in ga pospremili na slovensko pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu.

ALEXANDRA ROSE SOPHIOS je umrla v sredo, 22.1.2020 v bolnišnici Liverpool. Rojena je bila 4.9.1980 v Fairfieldu, NSW, očetu George-u, ki je Grk, in materi Ani,

rojeni Molner, ki je Hrvatica. Vse tri hčerke: Emma, Alexandra in Diana so bile krščene v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, šolo in pripravo na druge zakramente pa so obiskovale v župniji Rožnovenske Matere Božje v Fairfieldu. Alexandra je bila po poklicu šefica kuhinje v domu ostarelih. Pred petimi leti, 13.11.2014, je umrla mama Ana. Alexandra zapušča očeta Georgea, sestre Emmo in Diano in otroke: Lea, Sebastiana, Santiaga in Matiasa. Najmlajši je prejšnji mesec prejel sv. krst. Pet dni po veselem dogodku je mamica Alexandra zvedela svojo diagnozo: rak, ki ji je čez dober mesec pretrgal nit zemeljskega življenja. Tudi v tej preskušnji, ki je spremenila zemeljsko življenje, je ohranjala vedrino, vero in voljo do življenja. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v soboto, 1.2.2020, cerkev je bila polna. Alexandra počiva na pokopališču v Liverpoolu.

pater Darko

Sporočam Vam žalostno vest, da je umrla naša prijateljica **STANA LOVKOVIČ** iz Kellyville NSW. Umrla je 5. januarja 2020 zjutraj na paliativnem oddelku bolnišnice v Mount Druitt. Rojena je bila 10. novembra 1940 v Šmartnem pri Cerkljah na Gorenjskem očetu Jožetu in materi Alojziji roj. Bobnar. V Avstralijo je prišla leta 1963, spoznala moža Franja, in se poročila. Zapustila je moža Franja, sina Frankyja, hčerko Ano z možem Paulom, ki živita v Švici, in hčerko Kristino, ki živi v Campbelltownu. Hčerka Katarina je umrla leta 1998. Zapušča tudi vnukinjo Natašo in vnuka Paula Franka v Švici ter vnukinjo Lindo v Kellyvillu ter brata Franca z družino v Sloveniji. Pokojna je tudi njena sestra Pavla, ki je umrla novembra 2018 v Kogarah NSW. Pogrebna maša je bila 14. januarja 2020 v cerkvi Our Lady of the Angels v Rouse Hill, pokopana pa je ob hčerki na pokopališču Castlebrook Memorial Park v Rouse Hill.

Hvala Hedviki Košak za sporočilo.

Ivo Bavčar
je 24. oktobra 2019
praznoval 90. rojstni dan.
Gotovo je bil njegov najlepši
šopek, da so se ob njem
in ženi Teji zbrali vsi
člani družin njunih otrok:
Miriam, Bogdana in Judite.
Čestitamo!

Roza Kavaš (tretja z desne,
ob predsedniku SDS Štefanu
Šerneku in njegovi ženi
Ani) je skupaj s prijatelji
praznovala 90. rojstni dan.
Čestitamo!

Iz Kraljičine dežele – Queensland

Mirko Cuderman

Prodaja društvenega doma Bocce Centre Planinka Inc. je zaključena.

Zadnje srečanje pri Planinki v Queenslandu je na priloženi Florjanovi fotografiji. Nedelja, 5. januarja 2020, je datum, ko smo tukaj v Kraljičini deželi zaključili zadnjo društveno prireditev v dvorani Planinke (Bocce Centre Planinka Inc.) Bila je lepa udeležba rojakov. Veseli smo bili gosta, veleposlanika RS g. Jurija Riflja, ki je prišel med nas iz zakajene Canberre, kakor tudi naše častne konzulke Nevenke Golc Clarke. Med nas je prišel tudi g. Florjan Auser, ki nam je naredil nekaj lepih posnetkov zadnjega srečanja v dvorani Planinke. Florjan se je tudi zavzel za ohranitev našega društvenega arhiva. Skupaj sva pregleda vse mape in naredila malo več potrebnega reda med dokumenti, kakor tudi načrt za bodoče arhiviranje. Dan zaključitve društvenega doma je bil dan različnih občutkov. Pater Darko je za našo skupnost daroval slovensko sveto mašo. Miriam Klemen in Vlasta Borčul sta nam pripravili dobro kosilo. Prilagam sliko iz Florjanove kamere. Nam vsem je bilo

žal, da so nas razmere privedle do prodaje prostorov. Pater Darko je modro dodal, da je vse to del življenja. Druga stran pa nam pravi, da je prišel čas, da se umirimo z dolgoletnimi naporin in da si v naših letih zaslužimo lažja in brezskrbna društvena srečanja s pripravljeno postrežbo hrane. Društveni prostori so nam služili veliko let in nam nudili dosti zabavnih ur v domači družbi. Domača slovenska družba našega društva Planinka se bo še naprej srečevala v najetih prostorih, brez skrbi in napornega pripravljanja in vzdrževanja prostorov. Tako smo delali v prvih 23-tih letih društvenega obstoja, ko nismo imeli svojega zemljišča. Sicer pa bomo o tem še drugič kaj več poročali in tudi o kraju, kjer se bomo še naprej srečavali.

Prešernov dan v parku

Društvo za slovenski jezik in kulturo ima v programu proslavo z nastopom proslavitve Prešernovega dneva v nedeljo, 16. februarja 2020 na naslovu Roma Street Parkland, 'Spring Hill Corner' od 10. ure naprej. Vabljeni vsi. V imenu odbora vabi Nevenka Golc Clarke.

Poročati vam moram še o pokojni rojakinji, naši prijateljici in veliki Slovenki ALBINI VAH roj. SABADIN,

ki se je veliko žrtvovala za našo slovensko skupnost. Pokojna Albina Vah je bila rojena 15. septembra 1930 v kraju Marezige pri Kopru. Februarja 1949 se je v Ljubljani poročila z Jožetom Vahom. Kmalu potem je Jože leta 1953

pribežal v Italijo, kjer je bil v taborišču San Sabo. Zato so takratne jugoslovanske oblasti takrat zaprle Albino. Po posredovanju sorodnikov so jo izpustili in ne dolgo za tem je tudi Albini s hčerko Ljubico in sinom Edijem uspelo priti v Italijo. Skupaj je Vahova družina prispela v Avstralijo 8. januarja 1954. Tu se jima je rodila še hčerka Albinca. Po 18 letih bivanja v Viktoriji so se odločili za Queensland, kjer sta Jože in Albina od vsega začetka močno sodelovala v slovenski skupnosti pri društvu Planinka. Jože je bil že predsednik društva leta 1979 in kasneje še pogostokrat tudi v odboru. Albina je tudi bila predsednica leta 1988 in nato večkrat v odboru društva Planinka. Oba sta bila močna opora naši skupnosti, ne samo pri društvenem delu, ampak tudi pri slovenskih radijskih oddajah, ki sta jih skupaj predvajala našim poslušalcem na brisbanski radijski postaji 4EB in kasneje na Gold Coastu 4CRB. Albina je pogostokrat z Jožetom sprejela in postregla raznim obiskom iz Slovenije, ki so obiskali tukajšnjo slovensko skupnost. Jože Vah je umrl 9. januarja 2003. Naj dodam, da je Albina še potem, ko je bila že v upokojenskem domu Earle Heaven, večkrat spekla potice in peciva za društvene prireditve. Vahova družina je bila in je še vedno tesno skupaj povezana družina. Albina zapušča tri otroke: Ljubico Ac, Edija in Albinco Treadwell. Skupaj imajo vse njihove družine 8 vnukov in 15 pravnukov. Pokojna Albina je umrla 10. decembra 2019 v Ashmore Retreat, stara 89 let. Pogrebno

liturgijo je v cerkvi Srca Jezusovega, Clear Island Waters, opravil Fr. Stephen Camiolo 13. decembra 2019. Po pogrebnem slovesu je bila Albina upepeljena. Draga Albina, naj ti bo nebeški Oče dober plačnik za vse delo, ki si ga storila za našo slovensko skupnost v Queenslandu.

**V slovo
patru Cirilu in misijonarki Mariji**

Ko smo izvedeli že pred dvema letoma, da nas bo pater Ciril zapustil, nas je ta novica precej potrla. Ta odločitev je bila sicer preložena, ampak v tem času nas je to spoznanje, da bomo zares izgubili patra Cirila, še toliko bolj prizadelo. Posebno še zato, ker smo bili s patrom Cirilom že leta in desetletja zelo povezani. Pater nas je pogostokrat obiskoval, pred leti iz Sydneya, nato iz Melbournea.

Prvo fotografijo s patrom Cirilom imam od leta 1985, ko nam je pripeljal na obisk g. škofa Jožeta Kvasa. Patra Cirila smo poznali kot dobrega pridigarja in zvestega prijatelja. Imamo lepe spomine na skupna srečanja z njim in z obiskov, posebno z g. Francijem Trstenjakom z radia Ognjišča in s škofi, ki jih je spremljal na potovanjih. Prijateljska vez pa se je še okrepila, odkar smo začeli graditi Marijino kapelico v Marijini dolini. Projekt gradnje kapelice naše brezjanske Marije Pomagaj v Marijini Dolini je pater Ciril spremljal, podpiral in nam pomagal vse od blagoslovitve zemljišča do danes. Skupno z Marijo Anžič sta večkrat organizirala romarska potovanja slovenskih rojakov in prijateljev iz Melbournea. Patrova močna duhovna podpora nam je dala veliko moči in korajže pri delu, da smo lahko prav čutili, da je Nebeška Mati z nami. Pater Ciril nam je dal zgled Janeza Pavla II., ki je takrat kot papež na obisku Slovenije po patrovem posredovanju osebno obiskal in počastil brezjansko baziliko in podobo Marije Pomagaj na Brezjah. Pater Ciril ima lep

spomin na vse svoje ovčice in za vsakega ima dobro in prijazno besedo. Tukaj v Queenslandu, čeprav smo morda daleč in bolj osamljeni, pater ve za vse in skrbi za vse, tudi za grobove naših pokojnih, da jih skupno obiščemo. Po patrovi zaslugi je avtobus slovenskih romarjev iz Melbournea obiskal tudi našo avstralsko župnijo in Marijino cerkev v Woodfordu v Queenslandu, da so tudi pri nas odmevale slovenske Marijine pesmi. Avstralski verniki so nas pozdravili s posebno pesmijo, ki jo prilagam. Bilo je lepo in nepozabno doživetje. Pri tem pa moram omeniti Marijo Anžič, laiško misijonarko, ki pogosto spremlja patra Cirila in vodi celotni spored. V njeni oskrbi vedno vse tako gladko poteka, Marija vedno vidi vse vnaprej, kar je treba kaj storiti, da se celotni program dneva odlično konča. Marija, pogrešali bomo Vas in patra Cirila. Patru Cirilu in Mariji Anžič želimo obilo dobrega na njuni poti. Bodimo povezani v molitvi. BOG VAS ŽIVI, pater Ciril!

Mirko Cuderman

Na rednem letnem občnem zboru arhiva HASA NSW v decembru 2019 je bil izvoljen novi odbor: predsednica je še naprej Martha Magajna, tajnik pater Darko Žnidaršič, blagajničarka Mihelca Šušteršič. Strokovni sodelavci so Mihelca Šušteršič, Olga Lah in Zora Johnson. Strokovni svetovalec je Florjan Auser. V preteklem letu je HASA NSW s pomočjo Slovenian Media House prenesla zbrano gradivo arhiva v digitalni obliki v Arhiv Slovenije. To pomeni, da je po 17 letih zbiranja dokumentacija vseh slovenskih organizacij v NSW prenešana na računalniške strani. Enako so tudi vse osebne zgodbe (s soglasji oseb), ki so bile skupaj z dokumenti in fotografijami opisane in shranjene v arhivu HASA NSW, so sedaj prenešene v Arhiv Slovenije in postale del zgodovine slovenskega naroda. Poseben del našega programa je sedaj zbiranje in obdelava gradiva, ki se nanaša na naslednje generacije.

**WELCOME PILGRIMS
by Mark Feldman**

*G'day! Our Slovenian pilgrim friends,
You've come from Melbourne and Sydney,
Fathers Cyril and Darko will attend,
With all the rest of your community.*

*For out here at Woodford, it is our wish,
That you visit our church and see,
At Saint Mary's Stanley River Parish,
Our Garden Of Tranquility.
We welcome your visit with open arms,
And with loving humility,
As you take in the sacred, rustic charms,
So immersed in civility.*

*Palm Sunday, Good Friday, or just a stroll,
Soak up the fine gentility,
In an atmosphere so good for the soul,
With good accessibility.*

*Enjoy the scenic bush setting and peace,
Of our holy facility,
At Saint Mary's Stanley River Parish,
Our Garden Of Tranquility.*

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM OAM EV: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHODIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilofm@gmail.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

SVETI VEČER pred praznikom Jezusovega rojstva smo obhajali pri nas v Melbourne v Kew z zgodnjo polnočnico ob 9. uri zvečer pred čudovitimi jaslicami v lurški votlini. To je naša vsakoletna katedrala na prostem. Tudi naš zadnji

božič je bil nadvse lep. Izredno lepe jaslice z mnogimi lučkami je postavil podpredsednik pastoralnega sveta Simon Grilj z mamo Majdo, v cerkvi pa prav tako edinstvene naša misijonarka Marija Anžič, božično drevesce sta postavili in okrasili Teresa Sycamore in njena sestra Marija Kerec, oltarne prte pa vedno skrbno uredita Angelca Veedetz in Melita Zupan. Kipce za jaslice v votlini sta v adventu umetniško obnovila Zorka in Volbi Černjak. Tudi angel je spet zablestel nad betlehemske štalice. Seveda pa je bila najlepša »štalica« zbrano Božje ljudstvo, okrog 350 nas je bilo pri maši na sveti večer ter 42 pri zorni maši na božič in okrog 130 pri deseti maši. V veliko pomoč nam je akolit Chris McKean, ki nam pripravi pridigo v angleščini ter redno streže pri maši in je izredni delivec sv. obhajila. Za sveti večer so bili ob oltarju tudi Simon Grilj s sinovoma Jakobom in Sebastianom ter član pastoralnega sveta Aleksander Slavec. Velika zahvala našemu mešanemu cerkvenemu pevskeму zboru ob vodstvu Janike Rutherford

in organistkinje Katarine Peršič ter organista Lentija Lenka OAM. Seveda moram zapisati, da smo imeli najlepše vreme, prijazen sveti večer in prav tako sončen in ne preveč vroč božični dan. Tudi vsa druga praznovanja so potekala po ustaljenem redu, kakor je bilo napovedano že v Mislih, november – december 2019, zato ne bom sedaj to opisoval v podrobnostih. V MORWELLU smo zbrali malo, a živo občestvo na praznik svetih treh Kraljev, v nedeljo, 5. januarja 2020 ob 6. uri zvečer, v cerkvi Sacred Heart. V GEELONGU in v ST ALBANSU pa daruje sv. mašo p. David vsako drugo nedeljo v mesecu.

V nedeljo, 29. decembra 2019, je bil **praznik SVETE DRUŽINE**. Prisrčen pozdrav smo izrekli vsem, saj smo pred Bogom vsi ena sama družina; poseben pozdrav pa je veljal članom **ansambla Toneta Rusa**: očetu Tonetu, hčerki Nadji in sinovoma Gregu in Dominiku. S petjem so sodelovali že pri maši, po maši pa nam presenečeno pripravili enourni koncert v dvorani, ki se je spremenila v veselo razpoloženje. Za silvestrovo so nastopili v dvorani Slovenskega društva Planica v Springvale, saj so jih v Avstralijo povabili predsednik društva Fred Toplak in upravni odbor Planice. Planica je v začetku

januarja 2020 prodala svoje prostore, toda del ob balinišču so smotrno preuredili in si zagotovili še naprej svoj prostor za aktivnosti društva Planica.

Pater David je tisto nedeljo obhajal z občestvom v Adelaidi žegnanje - Sveta Družina je tam zavetnica cerkve in misijona. Naročili smo mu tudi naše praznične pozdrave. **Sveta Družina pa je zavetnica tudi naše kapelice v Ta Pinu.** Na ta dan smo se seveda spomnili romarjev, ki tja romajo, pa s hvaležnostjo mislili na pokojnega Frančka Fekonja, ki je z neizmerno ljubeznijo več kot deset let skrbel za kapelico in njeno okolico. Hvala Angelci in Jožetu Veedetz ter Jožetu Krajncu za stalno skrb.

Na začetku novega leta naredimo tudi statistiko, ki nam nekoliko v številkah prikaže naše delo in življenje.

Nekaj STATISTIČNIH PODATKOV za leto 2019:

SVETI KRST: V naši cerkvi v Kew smo imeli 6 krstov (3 dečki in 3 deklice), prav toliko tudi v letu 2018. En krst (fant) je bil oktobra 2019 v Geelongu.

POROKE: V letu 2019 ni bilo v Kew nobene poroke.

SVETA OBHAJILA: V Kew smo imeli v letu 2019 nekaj nad 7500 obhajil. Obiskovali smo bolnike v bolnišnicah (36 obiskov) in ostarele v domovih starejših (34 obiskov) ali v njihovih domovih (9 obiskov), kjer smo podelili 114 sv. obhajil in 101 maziljenje. Sveta obhajila, ki jih podelimo po drugih

cerkvah, kjer mašujemo ali imamo pogrebe, ne damo v naše podatke, ampak so del statistike tamkajšnjih župnij.

SMRTI: V letu 2019 smo se v Viktorji poslovili od 73 rojakov (42 moških in 31 žensk (24 pogrebov je bilo iz naše cerkve v Kew, od kje so bili drugi – avstralske cerkve ali kapele pogrebnih zavodov - je objavljeno v Mislih); v letu 2018 smo se poslovili od 54 rojakov (33 moških, 21 žensk); v letu 2017 od 56 rojakov (28 žensk in 28 moških). To so podatki, ki jih imamo ob koncu leta; pozneje vedno zvemo še za kakšnega pokojnega, kar objavimo v Matici pokojnih ob koncu leta v reviji Misli. Hvala vsem, ki darujete za svete maše za pokojne.

Naša tiskana OZNANILA so vstopila v 43. leto izhajanja, revija MISLI pa začenja 69. leto. Misli bodo izšle v šestih številkah kot dvomesečna revija. Prva letošnja številka Misli, januar – februar 2020, je še vedno delo dosedanje ekipe. Novi prihodnji urednik in upravnik revije ter voditelj Misijona v Melbourneu, p. Simon Peter Berlec, je dal vedeti, da v prvem letu ne bo spreminjal zadev. Tako ostaja naročnina za leto 2020 še vedno \$60, letalsko po svetu \$120. Posebna zahvala vsem, ki redno poravnate naročnino za tekoče leto in darujete v tiskovni sklad.

OBISK GENERACIJE patra Cirila: V petek, 24. januarja 2020, so zvečer pristali v Melbourneu **pater Bernard Goličnik, pater Niko Žvokelj in pater Peter Lavrih.** Napovedal sem jih že v Mislih, november – december 2019, na strani 19. Med nami v Melbourneu so bili dve nedelji, 26. januarja in 2. februarja 2020. Prvo nedeljo smo praznovali tudi **Australia Day;** v vsej Cerkvi pa smo na željo papeža Frančiška obhajali

nedeljo Svetega pisma. Praznovanje nam daje priložnost, da bi bolje razumeli »neizčrpno bogastvo, ki izhaja iz neprestanega pogovora Boga z njegovim ljudstvom«. Vsi trije patri so generacija s patrom Cirilom in praznujejo letos 50 let od prvih zaobljub v frančiškanskem redu ter p. Peter, p. Niko in p. Ciril 40 let duhovništva, pater Bernard pa leto manj (39). Pater Bernard in p. Niko sta delovala tudi v Melbourneu, p. Peter pa je komisar za Sveto deželo. Po sveti maši smo imeli v dvorani slovesno družinsko kosilo, ki so ga pripravile članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič. Hvala njim in sodelavcem za veliko, dobro ter skrbno opravljeno delo. Pripraviti, postreči in nahraniti nad dvesto ljudi je kar velik

zalogaj! Naši patri so bili seveda veseli ponovnega srečanja. Vsak izmed njih je napisal nekaj za te naše Misli, kar boste brali ob koncu tega članka.

V vseh cerkvah po Avstraliji smo v nedeljo na Australia Day po naročilu naših avstralskih škofov zbirali darove za pomoč prizadetim v gozdnih požarih.

Povabili smo k velikodušni pomoči za mnoge, ki so v požarih izgubili vse, le upanja ne! V obeh nabirkah smo zbrali \$2130.35. Hvala darovalcem za velikodušnost. St. Vincent de Paul Society bo zbrane darove iz naše nadškofije razdelila žrtvam gozdnih požarov v vzhodnem Gippslandu.

Na svečnico, 2. februarja, smo poleg praznika Gospodovega darovanja v templju (na začetku sv. maše smo blagoslovili sveče) praznovali tudi **slovenski kulturni praznik, Prešernov dan.** Slovesen spomin je pripravila Katarina Vrisk, kulturna referentka pri pastoralnem svetu. Somaševanje je vodil provincialni minister avstralske frančiškanske province Fr. Phillip Miscamble, sošolec p. Bernarda – skupaj sta študirala v 1970-tih na Yarra Theological Union (YTU) v Box Hillu v Melbourneu. Tudi to je bilo prijetno srečanje in seveda naša zahvala avstralskim frančiškanom za njihovo bratsko povezanost in sodelovanje.

MOLITVENA SKUPINA je po počitnicah ponovno začela s srečanji na prvi petek, 7. februarja. Vedno vabljeni, da se ji pridružite. Vsak petek je ob 10. uri dopoldne sv. maša, sledi molitvena ura, nato pa družabno srečanje v kuhinji Baragovega doma.

Praznik Lurške Matere Božje je bil v torek, 11. februarja. Ta dan je bil tudi **28. svetovni dan bolnikov.** Papež Frančišek je napisal poslanico z naslovom *Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek (Mt 11,28).* Leta 1907 je sv. papež Pij X. vpeljal v bogoslužje spominski dan na prikazovanja Matere

Franjo Frančič (na gornji fotografiji drugi z leve) in Janez Rotar (tretji z desne) sta v januarju 2020 dopolnila 85 let. Oba sta še zelo dejavna v skupini naših koscev v Kew. Hvala in Bog Vaju živi!

Božje v Lurdu na Francoskem. V tem kraju pod Pireneji se je od 11. februarja do 16. julija 1858 Marija osemnajstkrat prikazala pastirici Bernardki Soubirous.

V nedeljo, 16. februarja, bo somaševanje v naši cerkvi v Kew vodil upokojeni melbournski nadškof dr. Denis J. Hart. Člani pastoralnega sveta in p. David so želeli pripraviti poslovilno mašo, zato sem nadškofu predlagal, da on vodi somaševanje. K tej sveti maši smo povabili učence, da bodo ob začetku šolskega leta prejeli poseben blagoslov. Po sveti maši bo v dvorani DRUŽINSKO KOSILO, ki ga bodo pripravile članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič. **SLOMŠKOVA ŠOLA** bo imela pouk in nato kosilo. Te Misli bodo šle v tiskarno že pred to nedeljo, zato še ne morem napisati kaj več. Seveda hvala za pozornost; pa saj smo se poslavljali sedaj že več kot pol leta! Hvala za vse lepo in dobro; Bog povrni!

PRIPRAVITI SE MORAMO NA SPREJEM patra SIMONA PETRA BERLECA!

Vizo za Avstralijo je dobil 21. januarja 2020 in bo prispel v Melbourne v četrtek, 20. februarja ob 8.15 zjutraj, polet SQ 227 iz Singapurja. **Slovesno ga bomo sprejeli in pozdravili v Kew v nedeljo, 23. februarja**, kjer ga že dolgo pričakujemo. Na začetku leta 2019 je obljubil, da pride med nas 12. julija 2019. Njegov prihod se je najprej močno oddaljil, a se je sedaj končno pa le približal. Sprejemamo ga z dobrodošlico in, kot je zaželel p. Metod ob mojem prihodu leta 2001, tako želim tudi jaz, da lepo sodelujete z njim. Mož je mladosten, poln energije, veselja in dobrote. Prisrčno pozdravljen in dobrodošel! S patrom Davidom bosta gotovo dobra brata in Vaša skrbna dušna pastirja. Vam pa hvala v imenu Marije in v svojem imenu za Vašo dobroto, prijateljstvo in sodelovanje. Dobrodošli v Kamniku! Oprostite pa vsem nerodnostim, storjenim v teh 19. letih.

NASLOV PATRA SIMONA PETRA:

E-mail: p.simonpeter@gmail.com

Mobile: 0455 444 912

NOVI NASLOV MISIJONA:

slomission.melbourne@gmail.com

NOVI E-MAIL ZA REVIJO MISLI:

slomission.misli@gmail.com

PEPELNIC, ZAČETEK POSTNEGA ČASA bo v sredo, 26. februarja. Sveta maša s spokornim obredom pepelenja bo ob 10. uri dopoldne. Ta dan je strogi post.

KRIŽEV POT bo v postnem času gotovo po ustaljenem redu: pred sveto mašo ob nedeljah in petkih.

Praznik sv. Jožefa bo v četrtek, 19. marca. Praznična sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

SLOVENSKO DRUŠTVO JADRAN: Sveta maša bo v nedeljo, 22. marca, ob 12.30 popoldne.

Praznik Gospodovega oznanjenja bo v sredo, 25. marca.

POSTNO ROMANJE V TA PINU je v načrtu v soboto, 28. marca 2020. Ob 10. uri dopoldne je pobožnost križevega pota, ob 11. uri sveta maša v cerkvi vrhu hriba. Pater Simon Peter in p. David bosta gotovo uredila nove Misli pred tem časom, da boste lahko pravočasno obveščeni najprej seveda v Oznanih in preko radia, nato pa gotovo še pred cvetno nedeljo dobite nove Misli izpod rok novega uredništva in urednika.

CVETNA NEDELJA bo 5. aprila, VELIKA NOČ pa 12. aprila 2020.

Generacija v Melbourne

Trije kralji

Tako je pater Ciril poimenoval svoje tri sošolce, p. Bernarda, p. Nika in mene – p. Petra, pa čeprav nimamo za tako poimenovanje nikakršnih razlogov. Sliši se pa zanimivo. Če bi že hotel uporabiti besedo »kralj«, bi jo pa z vso upravičenostjo lahko uporabil v zvezi »služabniki Velikega Kralja«, glede na to da v letošnjem letu kot generacija praznujemo 40 let oltarne službe Velikega Kralja. Pater Bernard in pater Niko si zaslužita še dodatno poimenovanje »služabnika Velikega Kralja« med Vami, Slovenci v Avstraliji. Mene duhovniška pot ni pripeljala med vas, ampak po frančiškanskih župnijah v Sloveniji in večji del teh 40 let pa v Sveto deželo, kot animatorja romarskih skupin in komisarja za Sveto deželo. Glede na to, da smo služili Gospodu na različnih področjih, so bile naše bratske vezi vedno žive.

Lani proti koncu leta nas pa p. Ciril preseneti s povabilom, naj bi vsi trije obiskali Melbourne in bi pričeli praznovati jubilej 40 let duhovništva in 50 let redovnih zaobljub prav tu med vami. Povabilo je bilo presenečenje tudi zato, ker smo morali takoj iskati časovno vrzel med zadolžitvami, ki jih imamo. Tudi zaradi romarskih skupin v Sveto deželo, ki so že zasedene in samo čakajo na odhod. In uspelo nam je najti dva tedna za čudovito potovanje.

Pred 15 leti, ko sem obhajal srebrno mašo, mi je bilo dano obiskati te kraje v Avstraliji. Takratni spomini so deloma še živi, vendar sprememb je ogromno. Spominjam se srečanj s takratnimi skupinami v Adelaidi, Sydneyu in tu v Melbourne, vendar imen in obrazov se nisem zapomnil. Zapomnil sem se pa družabnosti in gostoljubnosti. Obrazi se spreminjajo, družabna gostoljubnost pa

znova cveti v pomladanskem žuborenju. In to znova doživljam med vami v teh dneh. Drugo presenečenje pa je v povezanosti z avstralskimi patri frančiškani. Ta bratska vez, ki so jo patri v preteklih desetletjih oblikovali in utrdili, je znamenje našega redovnega apostolata, ki ne ostaja zgolj na narodni osnovi, ampak se razprostira v širjave Evangelija. Zato bo tudi zamenjava na slovenskem misijonu v Melbourne potekala v bratski odgovornosti za vaše občestvo.

Ob gostoljubni domačnosti, ki jo doživljam med vami, vam ne morem zaželei nič lepšega, kot da vas povabim kot romarje v Jeruzalem in v Sveto deželo.

Kar je meni najlepše, to želim tudi vam: Stopiti na pot po Jezusovih stopinjah v kraje, kjer je On živel. Judje so skozi dva tisoč let izgnanstva po Svetu za vsako Pasho (Veliko noč) izrekli voščilo: Prihodnje leto pa v Jeruzalem!

S prav takšnim voščilom se s hvaležnostjo poslavljam od vas.

pater Peter Lavrih

Oživeli spomini

Kar naenkrat oživi pred menoj avgust 1968, ko se nas je dvanajst mlečnozobcev znašlo skupaj na Prešernovem trgu 4 v ljubljanskem samostanu. V takratnem konviktu (malem semenišču) se je začela zgodba našega frančiškanskega življenja. Do nove maše leta 1980 nas je vztrajalo pet. Štirideset let duhovniške poti nas je vodila v različne kraje, med različne ljudi. Koliko lepih doživetij, koliko čudovitih ljudi na tej poti! Vsako srečanje te je zaznamovalo predvsem s prijateljstvi. Vse kar smo delali, smo delali z veseljem, srčnostjo in zavzetostjo.

„Danes sem hvaležen p. Cirilu, da nas je zbral skupaj. Lahko si samo predstavljate dneve, ki smo jih preživeli skupaj pod Južnim križem. Spomini, doživetja so vrela iz nas. Tudi „mladostne neumnosti“ so kar naenkrat oživele. Lepo je bruhal slap spomina mladosti s pogledi zrelega človeka. Ni bilo ne konca ne kraja domislic, ki so vzbujale smeh nekoč in danes. Vesela družba Frančiškovih bratov.

Za naju s p. Bernardom pa je bilo bivanje in druženje v Baragovem domu še posebej prijetno, ker sva vsak v svojem času nekaj let delovala v Kew. Moj spomin gre v najbolj burna leta, ko je nastajala samostojna Slovenija. Tudi za skupnost Slovencev v Avstraliji so bili to prelomni časi.

Nepozabna energija starejših in mladih. Posebej mladi so začutili, da se v domovini njihov staršev dogaja nekaj velikega, nekaj izrednega. Takrat je bil Kew središče tega vrenja. Mladi so se zavedali svojih korenin in hoteli biti del te zgodbe. Po dveh letih in pol me je pot zapeljala nazaj v Slovenijo, v samostan na Kostanjevico v Novi Gorici. Širina in prostranost ter zavest dežele Down Under me je zaznamovala za vedno. Čudoviti ljudje, ki sem jih spoznal v Melbournu in širom Avstralije, so se naselili v mojem srcu. Kadar je bila priložnost, sem se rad vrnil in ohranjal prijateljske vezi.

Tokrat, po štirinajstih letih, se je podoba slovenske skupnosti precej spremenila. Mladi so v zrelih letih, marsikoga od starejših z žalostjo pogrešam. Ne nazadnje sem tudi sam dodal takratnim letom trideset let. Upam, da imajo mladi to zavest in ljubezen v sebi, da svojim otrokom

omogočajo pot do korenin: ljubezen do Slovenije domovine svojih staršev, kulture, jezika in vere. Če si ponosen na korenine, imaš zaklad, si bogatejši.

S hvaležnostjo p. Cirilu in neumorni Mariji ter vsej skupnosti Slovencev v Melbournu, dragim prijateljem, posebej Društvu sv. Eme, kličem: „Velik Bog lonaj in na snidenjel“

pater Niko Žvokelj

Spoštovani p. Ciril, p. David, misijonarka Marija, slovenska skupnost v Melbournu in bralci Misli!

Melbourne, slovenski misijon in slovensko versko skupnost sem obiskal po 35 letih. V mestu so zrasle nove stolpnice in nastala so nova zbirališča za ljudi. Skoraj neprepoznavno. Tudi Baragov dom sem našel v novi preobleki: prenovljen, posodobljen, predvsem pa v njem opaziš red in čistočo ter začutiš domačnost. Ob neposredni bližini cerkve je zrasel dom Matere Romane, s pred nedavnim spremenjeno namembnostjo. Tudi pri oltarnem občestvu so vidne spremembe. Ostajate pa mu zvesti prav tisti, ki ste ga nekoč začeli graditi in ga kot neomajni člani ohranjate tudi danes. Spremembe so seveda lahko dobre pa tudi manj dobre. Ampak na vse to je potrebno gledati z Božjimi očmi in v luči Božje perspektive. Ob vseh teh velikih spremembah pa me je navdušilo predvsem to, kar tudi resnično šteje in kar se ni spremenilo in verjamem, da bo ostalo, to pa je: značilno slovensko gostoljubje, prijaznost, nasme, pripadnost slovenstvu in zvestoba Cerkvi. Ob naših velikodušnih gostiteljih smo p. Niko, p. Peter in p. Bernard začutili, da smo si kljub velikim razdaljam blizu po bratstvu in prijateljstvu. Mnogi ste nam

odprli vrata vaših domov, kjer smo se počutili prav domače. Skupaj smo slavili Boga v cerkvi sv. Cirila in Metoda in se po maši družili v dvorani ob bogati postrežbi Društva sv. Eme, ki vedno znova preseneča s svojo vitalnostjo.

Zelo dragoceno mi je bilo srečanje z avstralskimi brati frančiškani, s katerimi sem živel v Box Hillu. To je bil čas lepih bratskih odnosov in spoznavanja svete znanosti.

Za vsa zgoraj naštetá milostna srečanja sem nadvse hvaležen patru Cirilu za povabilo k skupnemu praznovanju 50 let

redovnega življenja in 39 let mašništva. Kjer je dobrota, tam je Bog navzoč. Vaša in moja cerkev mi je še posebej ljuba in je moja nekakšna Porciunkula, saj sem v njej izrekel slovesne zaobljube leta 1977, kar pomeni mojo dokončno odločitev za Bogu posvečeno življenje.

Ko bodo danes, v četrtek, 6. februarja 2020, pred odhodom moje oči še zadnjič objele slovenski misijon v Kew in v duhu tudi vas, kličem na ta kraj in na vas vse Božji blagoslov in Marijino varstvo. Naj vas dobri Bog blagoslovlja in obdarja ter ohranja pri zdravju ter daje moč za ohranjanje slovenstva in vere na peti celini.

Vsak dan ste navzoči v mojih molitvah in nosim vas v svojem srcu.

Vaš pater Bernard Goličnik

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$1100: Alfred Brežnik. **\$200:** Lojze Kovačič, Štefan Žalik. **\$90:** J & N Janz. **\$80:** Ivanka Žabkar, Janez Žabjek, Virgil Ferfolya. **\$60:** Angela Valenčič, Matilda Simčič. **\$50:** Martin Pajmond, Mario Ukmar, Mihelca Šušteršič, Tone & Marija Brne. **\$45:** Tatjana Tee. **\$40:** Dušan Jenko, J & S Soba, Milan Zadnik, J & S Petkovšek, Ivanka Žabkar, Tončka Smrdel, Tereza Sycamore, Alex Slavec, Jože Krušec, Mario Zadnik, Marija Gregorič, Tone Urbančič, Leon Robar, A. Mavlak, J. Sullivan, Lojze in Joži Ličen, Zvezdana Tavčar, Tomaž Možina, Emma Kowalski, Traudi Šmuc, Janez & Marija Rotar, Anton Šajn, Danica Marinc, Stanko & Mary Prosenak, Vlado Kutin, K & D Geržina, Marijan Perič, Gordana Varga-Majerič, Lidija Čušin, V. Lunder, J & M Ritoc, Anica Župančič, Mario Rede, Karl Knap, Alexander Braletitch, Anton Mikuš, A&M Hren, Alma Štefanič, Milka Medica, Mirko Cuderman, Ivan Pišotek. **\$30:** Fred Toplak, Srečko & Majda Brožič, Lojze & Palma Ašenberger, Ana Horvat. **\$25:** Franc Verko. **\$20:** Marija Blažević, Tone Zrimšek, Majda Skubla, Draga Vadnjak, Anton Novak, Lojze Jakša, Norma Ivančič, I. Legiša, V & K Bauer, E & M Kalčič, J & K Stopajnik, Afra Trebše, Katica Hvalica, A & G Špiclin, Matilda Klement, Martin Šuštarčič, S & B Vrh, Milka Brožič, L & A Dominko, Olga Dobrovšak, Kristina Car, Marija Vončina, M. Prinčič, Olga Gale, Jelena Prekodravac. **\$10:** Milka Tomažič, Lojzka Vučko, Ana Zver, Slavka Kastelic, Melita Zupan, Jože & Danila Štolfa, Rosemary Poklar, Nežika Polajžer, J & L Matkovič-Kuhar, Julijana Kure, Marija Kromar, Ivanka Gosar, Vincenc Vrbnjak, Anna Šutej, Anton Urbas, L & I Jerič, Sabina Gjerek, A&M Tuksar, I & H Iliáš, Marta Kohek, M & M Godec, Jože Reholc, Jožica Jurin, Ivan Košak, Majda Muzlai, Tone & Joža Kruh, Tilka Lenko, T & R Simunkovič, I & H Zver, J & F Marinič, Justina Miklavec, Doris Grlj, Terezija Jošar, Peter Bole, Stanislava Matjašič, Olga Brne, Kolman, M. Čuk, Karl Holvet, Lidija Bole, A. Ferfila, Frank Pavžin, Marija Ozvatič. **ZA MISIJONE: \$100:** Tone & Marija Brne. **ZA LAČNE: \$100:** Anica Lapuh. **\$60:** Nadia Vujič. **\$50:** Neva Roeder, Alexander Braletitch. **ZA TRNOVSKO CERKEV: \$2000:** Anton in Angela Šircelj (p. Darko je dar poslal po p. Niku župniku Fajdigi v Ilirsko Bistrico); **\$500:** Vinka Markovski. **ZA s. LJUDMILO ANŽIČ: \$40:** Irma Ipavec. **ZA g. PEDRA OPEKA: \$150:** N.N. **Za p. STANKA ROZMAN: \$150:** N.N.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

ODŠLI SO

ALBERT JOHN KLUN je umrl 5. novembra 2019 v Wonthaggi, tam je bil tudi pokopan. Rojen je bil 3. maja 1928 v Zagorju pri Pivki. V Avstralijo je prišel s svojo mamo leta 1937 k svojemu očetu. Zapušča ženo Shirley, otroke Grega in Glenis, sorodnike v Zagorju pri Pivki, Avstraliji in Kanadi.

Hvala sestrični Mariji Čelhar za sporočilo.

ADOLF PEJOVNIK je umrl v torek, 3. decembra 2019, v South Eastern Private Hospital v Noble Park. Rojen je bil 28. avgusta 1941 v Slovenj Gradcu. Adolf je bil četrti sin Ane in Franca Pejovnik; v družini je bilo osem otrok. V Avstralijo je prispel leta 1960. Bil je izredno predan družini. Pogrebno slovo je vodil v cerkvi Holy Family Catholic Church v Doveton Fr. Michael Payyapilly 10. decembra 2019. Sožalje ženi Ann, hčerkam Jacqueline, Karen in Rachael ter njihovim družinam in ostalim sorodnikom tu v Avstraliji in v Sloveniji.

MILKA (EMILIJA) TAVČAR rojena BRGOČ je umrla v torek, 10. decembra 2019, v domu v East Keilor. Nekaj dni prej ji je p. David podelil zakrament sv. maziljenja. Rojena je bila 25. maja 1935 v vasi Trnje pri Pivki. V Avstralijo je prispela z letalom leta 1955. Poročila se je z Jožetom (Pepijem) Tavčarjem, doma iz Dutovelj pri Sežani 25. junija 1960. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v ponedeljek, 16. decembra: ob 10. uri dopoldne rožni venec, nato pogrebna maša. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje možu Pepiju, sinu Marku z ženo Kelly in družino, sestri Silvani Bertot in družini v Melbourne, sestri Sofiji na Norveškem ter družinam pokojne sestre Marije Krnel, pokojnega brata Jožeta in brata Lojzeta Brgoča v Melbourne.

STANISLAV (STANE) LEŠNJAK je umrl v petek, 20. decembra 2019, v domu Outlook Gardens Aged Care v Dandenong North. Tam sta živela skupaj z ženo Anico in bila pogosto deležna in vesela patrovega obiska in seveda prejema zakramentov. Rojen je bil 15.09.1931 v Šmarjeti pri Novem mestu. Vse življenje je ohranil močno dolenjsko narečje. Bil je ustanovni član slovenskega društva

Planica, zato so po pogrebu pripravili sedmino v dvorani društva. V petek, 27. decembra, je bilo v naši cerkvi v Kew slovo: ob 10. uri dopoldne rožni venec ter nato pogrebna maša. Pokopan je na pokopališču Springvale Botanical Cemetery. Sožalje ženi Anici, hčerki Yanji Srkulj z družino, sinu Robertu Lešnjaku z družino ter družinskim sorodnikom – Jeričevim, Rozmanovim in Gajškovim.

SLAVKO KOPRIVNIK je umrl 22. decembra 2019 v Palliative Care bolnišnice Monash v Claytonu. Rojen je bil 18. maja 1937 v kraju Zgornje Preloge pri Slovenskih Konjicah. Slavko je bil priznan glasbenik, ki je igral v več ansamblih in je pogosto zaigral na harmoniko v naši dvorani med družinskim kosilom. Pogrebno slovo je bilo v torek, 14. januarja 2020, v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers, Noble Park. Sledila je upepelitev.

MARIO VIHTELIČ je umrl 13. januarja 2020 v Holloway Aged Care v Keilor East. Rojen je bil 8. aprila 1936 v kraju Malo Polje pri Ajdovščini. Mario je bil delaven član slovenskega društva Jadran in član pevskega zbora Planika, ki mu je tudi pel med mašo in na pokopališču. Rožni venec je bil v torek, 21. januarja, v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v St. Albansu ob 6. uri zvečer, pogrebna maša pa v sredo, 22. januarja, v cerkvi St. Peter's Catholic Church v Keilor East. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje hčerki Mariji Morgan, sinovoma Danielu in Vincentu ter njihovim družinam.

ALOJZ (LOJZ) LUDVIK se je rodil 24. marca 1933 v vasi Bač pri Knežaku, umrl pa je 7. februarja 2020 v Monash Hospital v Claytonu. Njegovima staršema Jožetu in Amaliji se je rodilo enajst otrok, on je bil šesti. Odraščal je doma, nekaj let je hodil še v italijanske šole, po vojni pa je tudi ta del spet pripadel Sloveniji. Težke povojne razmere so kar osem otrok iz družine pognale po svetu, pet v Kanado in tri v Avstralijo. Danes so v Kanadi živi dva brata in sestra, njegov brata Staneta, ki je prišel v Avstralijo pred Lojzom, pa so našli mrtvega isti dan, kot je umrl Lojz. Leta 1956 je Lojz pobegnil čez mejo v Italijo,

od koder je naslednje leto prišel v Avstralijo, kjer sta že bila njegov brat Stane in sestra Angela. Leta 1958 je prišla za njim njegova bodoča žena Joža Urbančič iz Knežaka, s katero sta se poznala že v Sloveniji in kmalu sta se v Kew poročila. Najprej sta živela pri bratu, kmalu po rojstvu hčerke Sonje pa so se preselili v svojo hišo v Mount Waverley, ki je še sedaj njihov družinski dom. Leta 1977 se jima je rodila še hčerka Katherine. Lojz je delal na strojih za obdelavo lesa za hiše vse do upokojitve leta 1992. Zadnja tri leta je bil bolan in je preživel nekaj časa po bolnišnicah, drugo doma. Zadnje tri mesece je preživel v domu za starejše, umrl pa je v bolnišnici Monash. Od njega smo se poslovili s pogrebno mašo v naši cerkvi 14. februarja 2020, nato pa smo ga pospremili na pokopališče Springvale. Iskreno sožalje ženi Joži, hčerkama Sonji z možem Victorjem in Katherine z možem Robertom ter številnim nečakom in nečakinjam tu, v Avstraliji, v Sloveniji in v Kanadi.

STANISLAV (STAN) LUDVIK je bil rojen 15. novembra 1936 v vasi Bač pri Knežaku staršema Jožetu in Amaliji. Mrtvega so ga našli na njegovem domu 7. februarja 2020, isti dan, ko je umrl njegov brat Alojz, umrl pa je verjetno dan ali dva prej. Tudi on je bil eden tistih osmih od skupno enajstih otrok v družini, ki so šli po svetu. Leta 1955 je z letalom pripotoval v Avstralijo, ostal nekaj časa v Bonegilli in potem odšel na žetev sladkornega trsa v Queensland. Nato je šel v Wagga Wagga, kjer je spoznal bodočo ženo Ano Barba. Avgusta 1957 sta se poročila v Richmondu, kjer je imela družina svoj prvi dom. Tam sta se jima rodila sinova Edvard leta 1959 in Robert leta 1967. Skupaj s sestro Angelo sta povabila v Avstralijo tudi brata Lojza, ki je z družino nekaj časa živel pri njih. Pozneje so se preselili v Mount Waverley, kjer je Stanislav tudi umrl. Leta 2002 je umrla žena Ana, maja 2018 pa je za rakom umrl starejši sin Edvard. Ko je bil leta 2012 v Sloveniji, je zbolel in od takrat mu je pričelo zdravje pešati, čeprav je živel sam in sam skrbel zase do smrti. Za njim žaluje sin Robert z ženo Fiono ter dvema

sinovoma in hčerko ter družina pokojnega sina Edvarda, dva njegova sinova in ena vnukinja. Poleg njih pa tudi številni nečaki in nečakinje v Avstraliji, Kanadi in Sloveniji.

Zapis o Alojzu in Stanislavu Ludvik je pripravil p. David.

FRANK (CVETKO) BIRSA je umrl na god Lurške Matere Božje, 11. februarja 2020, v bolnišnici Austin v Heidelbergu. Rojen je bil 29.05.1940 v vasi Komen na Krasu. Po težkem otroštvu, ki ga je preživel med vojno in po njej, je šel v tehnično šolo v Ljubljano k mami Pavli in v starosti 16 let je januarja 1957 že priletel v Melbourne, kjer je bil njegov oče Alojz, ki se je po vojni ločil od žene Pavle. V Avstraliji je Cvetko postal Frank. Z vnemo se je lotil učenja angleščine, doštudiral je za medicinskega tehnika in to delo opravljal vse do upokojitve kot »Head Nurse« v kliniki Melbourne Remand Centre. Frank se je 7. februarja 1970 poročil v naši cerkvi z Mileno. Tako sta pred nekaj dnevi v bolnišnici skupaj »praznovala« zlato poroko. Frank je bil družinski človek, v skrbi za dom, za urejen vrt in njegova ljubezen je bilo ribarjenje in lov. Nekako pred tremi leti je močno zbolel za demenco in skrb zanj so prevzeli v Assisi Nursing Home, kjer je delala žena Milena, ki ga je vsak dan obiskala in preživela ure ob njem. Rožni venec in pogrebno mašo smo obhajali v naši cerkvi v četrtek, 13. februarja 2020. Sledila je privatna kremacija. Sožalje ženi Mileni, hčerki Anne z možem Nickom in otrokoma Charlotte in Giorgino, polsestri Karmen Abraham, Milenini sestri Franki Saksida in družini v Melbourne; Frankova polsestra Irena Birska pa je tudi že pokojna.

Pater FILIP (FRANC) RUPNIK OFM je odšel v objem Velikega Duhovnika Jezusa v torek, 4. februarja 2020, v bolnišnici v Šempetru pri Novi Gorici. Rojen je bil 8. februarja 1931 na Breznici pri Žireh. V Redu manjših bratov

je bil 67 let, duhovnik 60 let. Pater Filip je deloval skupaj s patrom Valerijanom v Sydneyu od 15.10.1998 do 21.10.2005. Iz Sydneya je odšel za rektorja cerkve v Novi Štiti in leta 2014 na Kostanjevico v Novi Gorici. Rad in pogosto je bil tudi med slovenskim občestvom v Viktoriji. Patra Filipa smo kot biseromašnika predstavili v Mislih, september – oktober 2019, na straneh 6 – 10. Pogrebno mašo je v soboto, 8. februarja, na rojstni dan p. Filipa, daroval na Sveti Gori ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore.

8. februarja 2020 je v samostanu na Brezjah v 81. letu starosti umrl **pater dr. LEOPOLD (ANDREJ) GRČAR**. Pater Leopold je bil znan

in iskan spovednik, voditelj bratovščine Živega rožnega venca za duhovne poklice, pobudnik muzeja jaslic na Brezjah. Dobri in plemeniti mož, p. Leopold: Umetniška duša s srcem velikana. Ljubezen v izgorevanju za blagor bližnjega, velikokrat potrtega in zlomljenega človeka, ki je v patru Leopoldu doživel milosten pogled Marije Pomagaj, ki v naročju drži Dete Jezusa, ki ga je pater Leopold tolikokrat položil v jaslice. Počivaj v Marijinem in Jezusovem objemu! Hvala Ti, dragi brat Leopold, za veliko pričevanje Božje dobrote, usmiljenja in zaupanja v Marijino in Jezusovo neizmerno ljubeče Srce.

pater Ciril

Poslovil se je Jakob Čuk (Čuk)

Tiho je 28. avgusta 2019 odšel v večnost brat, svak, stric in prijatelj **JAKOB ČUK**, 54 let prebivalec Avstralije, od tega je 41 let bival v Fremantlu (Perth), Zahodna Avstralija.

Rodil se je leta 1940 v Sloveniji, na Primorskem, v Mrzlem Logu pri 'Tagurenem' Žgavcu. Bil je najmlajši med dvanajstimi otroki. Družina je bila velika, tiste čase se temu ni nihče čudil, prej narobe. Posebnih dobrot, enako kot drugje, tam gori v hribih niso imeli, pa je vseeno šlo. Imeli so skrbne in ljubeče starše, radi so se imeli in kruh je bil Božji dar. Močna delovna etika, ki jo

je Jakob izkazoval skozi celotno življenje, je del te zapuščine.

Med drugo svetovno vojno so imeli začuda obiskov, vsi mogoči vojaki so tam vedno nekaj iskali in vsakega se je od tiste skromnosti nekaj prijelo. Ko je prišla svoboda, je Jakob prijel v roke šibo in napredoval v pastirja, obenem pa začel nabirati učenost v črnovrški šoli. Čeprav je bilo do šole daleč, nikoli ni zamudil pouka, bil je vedno odličnjak, le s tistim salamenskim računstvom nista bila na ti. So pa bili njegovi spisi prava pesem, njegova učiteljica, pesnica Neža Maurer, jih je vedno prebrala pred celim razredom. Učitelj naj bi postal, pa je nanoslo drugače. O svoji mladosti je rad rekel, da je bila čudovita. Toliko lepega se mu je usedlo v dušo. Poti v šolo, tiste mrzle učilnice, neprestane šolske selitve ga niso spravljale iz tira, prej narobe, bilo mu je od sile zabavno z nepozabno učiteljico Nežo vred. Veliko je bral, doma na podstrešju je bil cel kup starih časopisov in knjig, od Domoljuba in Bogoljuba do

Jakob Čuk (prvi z desne) z rojaki ob obisku patra Cirila v slovenskem klubu v Perthu, 8. februarja 2015.

Mohorjevk in knjig Goriške Matice. Tako si je dejansko pričital ljubezen do slovenskega jezika. Njegov radovedni um pa ga je gnal na pot neskončnega iskanja znanja, ki ga je odlikovalo. Za učiteljišče ni dobil štipendije; so mu rekli, da ima cel kup bratov in sester in naj ga oni vzdržujejo. Zase je želel skrbeti sam in je postal trgovski vajenec, zaposlil se je na Fructalu, vmes je šel k vojakom ... A večna želja mu je bil tisti veliki svet, zato jo je leta 1965 pobral v Avstralijo.

V novi deželi, kjer je že bil njegov brat Gustl, je zagrizel v delo, najprej v tovarni. Spotoma se je učil angleščine in šel v šolo, tretjič. Le da je bila ta večerna. V slogu pravega migranta je izkoristil vsako priložnost za delo. Po začetnih letih, ko je bival blizu brata v Ballaratu, se je preselil v mesto Whyalla v Južni Avstraliji, kjer je delal v jeklarni BHP. Ko se je pisalo leto 1978, je prišel na zahod. Delo si je našel v podjetju Peter's Ice Cream v Northbridge-u. Jakobova zadnja in verjetno najbolj izpolnjujoča služba pa je bila v centru umetnosti Fremantle. Tam je preživel petnajst let. O tem obdobju je vedno govoril z izbranimi besedami ter prav tako tudi o svojem sodelovanju v društvu The Fremantle Society, kjer je potešil svojo ljubezen do arhitekture in zgodovine. Neizmerno je užival, ko se je potikal po Perthu ali Freo-u in opazoval obnovitvena dela ali pa spremembe mestne podobe.

Ob tem naj se spomnimo njegove široke palete obnovitvenih znanj. Začel je s predelavami dvostanovanjske hiše na aveniji Wray, leta 1981 pa si je kupil hišo na naslovu 18 Price Street in jo s časom spremenil v ljubek dom. Primerki njegovih lesarskih znanj so bili opazni povsod v njegovem domu. Ljubki kreativni izdelki so mu dom naredili tako poseben, kot je bil on sam.

Njegova druga velika ljubezen je bil njegov vrt, ki je prav tako spomenik njemu. Na njem je vedno užival in ga ponosno delil z obiskovalci, med tem, ko je verjetno kadil te presnete cigarete.

Upokojenemu ni bilo prav nič dolgčas. Stvar je rešil čisto v njegovem stilu: začel

je študirati, vpisal se je na univerzo, na primerjalno zgodovino verstev, saj je želel spoznati, kako so zadeve nastajale, kaj je botrovalo tolikim drugačnostim. Avstralija je dežela vseh mogočih verstev, cerkve te ali one veroizpovedi so prisotne vsepovsod. Zadnji študij, kateremu je namenil svoj prosti čas, pa je bilo računalništvo.

Ena izmed značilnosti Jakobovega življenja je bila ohranjanje globokih prijateljstev. To mu je uspevalo s prijaznostjo in spoštovanjem drugih, ne glede na to ali se je z drugimi strinjal ali ne. Nemiren duh je bil, pronicljiv in nikoli vsiljiv. Vedno pa je bil ponosen na svoje številno sorodstvo. Od dvanajstih Žgavcovih otrok se je porodilo 36 nečakov, 4 v Avstraliji. Kljub oddaljenosti je bil tudi s sorodniki v rojstni domovini vedno v stiku, domovino je vseskozi obiskoval, užival je med nami enako, kot mi z njim.

Jakob je bil ponosen Avstralec; državi, ki mu je omogočila tako lepo življenje, je bil zelo hvaležen. Enako pa je bil ponosen državljan Republike Slovenije. Svojo srečo si je prislužil s težkim delom, inteligenco in spoštovanjem do drugih. Živel je polno življenje, bil nam je vsem svetel vzgled in hvaležna sem, da sem lahko del tega življenja delila z njim.

Vale (Zbogom), Jaka!

Anka Rudolf (nečakinja)

Spoštovana gospa Anka, pristrčna hvala za tako lep zapis življenja Vašega strica, našega rojaka Jakoba Čuka, s katerim smo se večkrat srečali pri slovenski sveti maši, v klubu v Perthu in na njegovem prijaznem domu v Fremantlu. Ob mojem zadnjem obisku pri njem me je spremljal na obiskih starejših rojakov. Naj se njegova mila duša spočije v Božjem miru! – pater Ciril

**80-84 Brisbane Road
St. John`s Park NSW 2176
Tel: (02) 9426-1000
E-mail: triglavinfo@mountiesgroup.com.au
Martha Magajna: (02) 9609 6057**

MOVEMBER DOBRODELNA PRIREDITEV ZA RAKOVA BOLENJA

Petek, 29. november 2019

Klub Triglav vsako leto priredi dobrodelno akcijo za pomoč pri raziskovanju rakastih obolenj. Ta prireditev nosi ime Movember, ker mnogi člani in uslužbenci na ta dan žrtvujejo svoje lase, brke ali brado, kar njihovi prijatelji podprejo z denarnimi prispevki. V ta dobrodelni namen pa prispeva tudi uprava kluba vse dohodke od BBQ kosila, prodaje srečk dobrodelne loterije ter peciva, pa tudi prostovoljne prispevke vseh navzočih.

Družina Zrim s prijatelji.

Delavci v božičnih uniformah.

MIKLAVŽEVANJE, nedelja, 8. decembra

V klubu Triglav smo se kakor vsako leto pripravili na obisk svetega Miklavža. Ta praznik pripelje v klub na stotine družin z majhnimi in velikimi otroki in zanje je treba poskrbeti. Starši dobijo sedeže v ohlajeni dvorani, kjer si lahko naročijo kosilo, za mladino pa je pripravljeno brezplačno kosilo, BBQ klobasice v svežih žemljicah. Kosilo so pripravili odborniki kluba s pomočjo BBQ strokovnjakov iz druge generacije.

Mladi so pekli, starejši so postregli mlade, ki so ob vhodu dobili natiskane kupone za hrano in vse je šlo kot po tekočem traku. Prostovoljni delavci so bili oblečeni v božične barve, da jih je bilo lažje najti med množico. V klubu se je zbralo več sto otrok. Nekateri, ki niso pravočasno rezervirali, so vseeno dobili vstop in kosilo, žal pa za njih ni bilo sedeža, saj v klubu ni bilo več niti enega prostega stola. Otroke to ni posebno motilo, saj so se razbežali po dvorišču, kjer jih je za zabavo pričakal gumijasti grad, domače živali v ogradi (purani, kokoške, zajčki, ovčke, koze in alpake, umetnik za poslikanje obrazov in seveda otroško igrišče, ki je na razpolago družinam na dvorišču vsak dan, tudi, ko ni posebnih obiskovalcev.

Ko se je približala druga ura popoldne, ko je bil napovedan prihod sv. Nikolaja, so se vsi otroci - in tudi veliko število mamic - zbrali v dvorani, kjer je glas zvončkov napovedal prihod svetnika in angelov.

V dvorani je nastal strašen živžav. Otroci iz soseske, ki vsebuje skoraj vse narode sveta, so nekateri šele prvič v življenju srečali svetega Miklavža, medtem, ko so starši skoraj vsi poskušali ujeti posnetek svojega otroka s svetnikom in angeli na svojih mobilnih telefonih. Med številnimi otroci jih je bilo kar nekaj iz slovenskih družin,

na žalost pa imamo Slovenci navado, da čakamo z rezervacijami do zadnjega dne pred praznovanjem, medtem, ko so vsi ostali klicali za rezervacije že mesec prej in tako je bila klubska dvorana polna do zadnjega kotička že nekaj tednov, preden smo začeli dobivati klice slovenskih članov za njihove otroke in vnuke. Z obžalovanjem lahko rečemo, da smo lahko ugodili samo tistim, ki so se oglasili sorazmerno rano, ko je bilo še mogoče najti kak kotiček ali dva. Škoda! Kmalu potem, ko so še zadnji otroci dobili darila, se je sveti Miklavž poslovil in skupaj z angeli zapustil dvorano. Nekateri otroci so se lotili odpiranja daril, drugi so se s starši počasi odpravili domov, prostovoljni delavci so sedli k skodelici kave ali okrepčilu in še en uspešen dan se je počasi zaključil z željami in voščili za vesele praznike in srečen božič vsem prijateljem.

SREČNO NOVO LETO 2020 IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES

Kako hitro čas beži; že spet je leto naokoli... Božični prazniki so minili in že smo v novem desetletju, kar težko je verjeti! Nekateri smo tukaj v deželi pod Južnim križem že preko pol stoletja, pa še vedno sanjamo, da se bomo na novoletni dan prebudili z ledenimi rožami na oknih in belim snegom na dvorišču pod streho domače hiše tam na sončni strani Alp. Namesto snega nas je v novo leto pospremil ognjemet, ki smo ga gledali na velikem platnu Kluba Triglav Mounties. Kar veliko se nas je zbralo tam, najboljši

**Cvetka in Peter Berginc
s prijatelji Lilijano Brumen in Silvijo Šircelj.**

kraj, kjer se lahko pridružimo prijateljem, s katerimi smo delili dobro in slabo, veselje, srečo in tudi nadloge v vseh teh desetletjih v naši novi domovini. Začeli smo prihajati že zgodaj popoldne, malo po peti uri, tako je bilo lažje parkirati in tudi večerje ni bilo treba čakati dolgo in v prijetnem pogovoru s prijatelji je čas hitro minil. Peter in Cvetka Berginc sta s prijatelji praznovala 57. obletnico poroke na ta večer in v vseh teh letih nista nikoli manjkala na triglavskih praznovanjih. Na ta večer sta celo pripeljala s seboj prijateljice, ki ne vozijo več, Silvijo in Lilijano.

Neva in Johnny napravita dolgo pot iz Arncliffe vsako nedelje do naše cerkve v Merrylandsu, razen kadar se ne moreta odtrgati od svojih čudovitih nasadov orhidej, s katerimi pogosto prejemata nagrade na tekmovanjih. Ne bosta pa zamudila tako pomembnega srečanja, kot je pričakati novo leto s prijatelji!

Lidija Jeraj in Darinka Brcar prihajata iz Blue Mountains in nič jima ni predač, da lahko praznujeta silvestrovo s prijatelji. Miza pri zidu je najbolj priljubljen prostor v klubu. Tu so našli mesto Vlado in Ljuba Cheh, Fanika in Janez Zafošnik, Vili in Lynn Pušenjak ter Helena in Ivan Gerič.

Prireditve mednarodnega značaja, kot je silvestrovanje ali materinski dan in podobno, pripeljejo v klub veliko število različnih narodnosti. Za boljše razpoloženje je bilo poskrbljeno, da smo slovenski člani imeli mize skupaj, saj se vsi poznamo in smo vsi prijatelji in je pogosto treba za pogovor prisesti drugam, saj ni pri eni mizi prostora za vse.

Po končanem plesnem programu so vsi navzoči dobili čašo šampanjca, medtem, ko se je na velikem platnu bliskal ognjemet, ki

Neva in Johnny Janz

je spremljal odhod starega leta in prihod novega leta 2020. Nazdravili smo novemu letu in s silvestrskim poljubom zaželeli vse najboljše prijateljem in znancem - in tudi neznancem. Zaplesali smo v novo leto in se s skodelico kave okrepčali za pot domov v novo desetletje.

BALINARJI KLUBA TRIGLAV MOUNTIES

Sobota, 7. decembra 2019

Na medklubsko balinarsko tekmovanje za pokal pisatelja Ivana Cankarja v Klubu Triglav so vsako leto povabljeni tekmovalci slovenskih klubov iz Sydneya in okolice, kar pomeni Klub Planica iz Wollongonga in Slovensko društvo Sydney, kot tudi - seveda - domači tekmovalci Kluba Triglav Mounties. Prejšnja leta smo imeli vedno celodnevno tekmovanje s skupnim kosilom in večerjo ter lepimi nagradami. Zaradi vedno večje vročine v mesecu decembru in ker postajamo vsi vsak dan mlajši, smo se odločili, da bomo tekmovanje spremenili v popoldnevno tekmovanje s skupno večerjo in lepimi nagradami za zmagovalce.

Vreme nam je bilo tudi naklonjeno, saj so nam nekaj dni prej vremenske napovedi grozile, da bodo prišle v soboto visoke temperature, kar je verjetno tudi pripomoglo, da je bilo letos nekoliko manj tekmovalcev, kot običajno. Tako je bila samo ena tekmovalka s Slovenskega društva

Sydney, trije tekmovalci iz Kluba Planica Wollongong in dvaindvajset tekmovalcev iz Kluba Triglav. Na našo srečo in zadovoljstvo pa so bile temperature precej nizke, žal pa je bilo povsod polno dima, kar je tudi delalo težave nekaterim starejšim balinarjem. Tekmovanje smo končali popoldne ob petih in podelili nagrade.

Četrto mesto: Riko Šiškovič, Luigi Nadalin, Lojze Magajna. Tretje mesto: Marta Tomšič in Emiljan Kukovec. Drugo mesto: Toni Saija, Marica Furlan, Toni Markočič. Prvo mesto: Veselko Vlah, Bruna Kesmič in Peter Licul.

Za tem smo pohiteli v dvorano, kjer nas je že čakala pripravljena dobra BBQ večerja, nazdravili smo zmagovalcem in prihajajočemu novemu letu 2020 in se zadovoljni razšli z lepimi željami in voščili za božične praznike.

TEKMOVANJE

ZA POKAL DNEVA AVSTRALIJE

25. januarja 2020

Vsako leto imamo na praznik dan Avstralijskega tekmovanja za pokal Avstralijskega balinarskega združenja, po končanem tekmovanju pa letni občni zbor balinarske sekcije in volitve odbora balinarske sekcije. Leto 2020 pa se je začelo slabo. Zaradi nepopisne vročine je prišlo precej manj članov-balinarjev in kar hitro smo zapustili balinišča in se umaknili v

lepo hlajeno dvorano kluba. Ob enih popoldne, ko bi se moralo začeti tekmovanje, je termometer na baliniščih kazal 44 stopinj Celzija in sporazumno smo sklenili, da balinanja na ta dan ne bo. Večina balinarjev se je zbrala v dvorani, kjer so igrali karte, ostali pa smo se pogovarjali in pričakali skupno zgodnjo sobotno večerjo. Zaradi manjšega števila navzočih članov smo tudi občni zbor odložili na drugi teden - če ne bo prevelike vročine.

Letošnji tekmovalci balinarji iz treh klubov.

**NOVI ODBOR
BALINARSKE SEKCIJE ZA LETO 2020**
Sobota, 8. februarja 2020

Naslednjo soboto, 8. februarja, smo se ponovno zbrali, ko je bilo vreme precej bolj prijazno, kot nas je težilo zadnje čase. Izbrali smo nov odbor, žal pa smo se morali posloviti od dveh prejšnjih odbornikov, Dore in Emila Hrvatina, ki sta bila zadnjih 40 let najbolj aktivna balinarja in tudi člana odbora balinarske sekcije. Emil je pred kratkim pričel z obsevanjem rakovega obolenja na grlu, medtem ko ima Dora probleme s sklepi v kolenih in bokih in je prav tako morala prenehati z balinanjem. Vsa leta sta bila dobra sodelavca in naša prijatelja in zelo ju pogrešamo. Bog jima daj boljšega zdravja in še dolgo življenje!

Izbrali smo novi odbor, nekaj starih članov in nekaj novih članov oz. članic: Poleg predsednika Toneta Uršiča (sredina zadaj) so odborniki: Martha Magajna - tajnica, Lojze Magajna - tehnični vodja, Marica Furlan - odbornica, Jessica Kukovec - pomočnica

Katija Žuvela in Martha Magajna imata rojstni dan samo nekaj dni narazen, ena dan pred dnevom Avstralije in druga dva dni kasneje. S prijatelji sta slavili oba rojstna dneva s kosilom in lepo torto.

tajnice, Emiljan Kukovec - podpredsednik in Justi Ribič - odbornica. Število balinarjev se povsod zmanjšuje, tudi v našem klubu; bolezni in leta prinašajo svoje, težave imajo tudi člani, ki imajo dolgo pot od doma do kluba. Vse to je bil tudi razlog, da letos ni bilo medklubskega tekmovanja za Prešernov pokal na SD Sydney, ki smo se ga vsako leto tako z veseljem udeležili. Na žalost je bilo v preteklem letu vse preveč pogrebov prijateljev... Naj počivajo v miru!

DAN AVSTRALIJE - AUSTRALIA DAY

Ne zgodi se pogosto, da slavimo dan Avstralije na nedeljo. Letošnje slavlje dneva Avstralije je v nedeljo, 26. januarja 2020, pritegnilo v prostore Kluba Triglav precej več ljudi, kot običajno. Kombinacija državnega praznika in vsako-mesečnega družinskega dne je pripeljalo v klub stare in mlade, najprej cele družine na kosilo, potem pa otroke na igrišče, starejši pa so ostali v hlajeni dvorani pri prijetni glasbi, ki jo je iz kompliciranega elektronskega glasbila izvajal mlad glasbenik.

Avstralski praznik je sovpadal tudi z začetkom praznovanja kitajskega novega leta in ob vstopu v klub je vsak član prejel bleščečo rdečo ovojnico z bankovcem za pet dolarjev - za srečo po kitajskih običajih. Veliko Slovencev je prišlo na nedeljsko kosilo. Zunaj je bilo vroče in hrana v Trigs restavraciji je dobra in poceni. Po končani sveti maši v slovenski cerkvi v Merrylandsu, pa tudi iz hrvaške cerkve, ki je sosed kluba Triglav, ljudje radi pridejo v naš klub. Pri sosednji mizi so praznovali rojstni dan očeta Lambra Petrevskega z ženo **(foto spodaj)**,

Slovenko Marijo, dvema hčerkama in za dve mizi vnukov. Obe hčerki sta bili pred leti članici triglavske folklorne skupine, druge generacije in z njimi sta nastopali tudi v Sydneyu v Operni hiši.

**PRIZNANJA SLOVENCEM LETA ZA LETO
2019 BODO PODELJENA JUNIJA 2020
SLOVENIAN COMMUNITY AWARDS**

V Klubu Triglav Mounties se že pripravljajo na podelitev priznanj Slovencem leta za preteklo leto, ki se vsako leto podeljujejo najbolj zaslužnim članom slovenske skupnosti v NSW.

Kategorije za izbiro zaslužnih članov slovenske skupnosti so sledeče:

„Opali“ Cilke Žagar kot pozdrav novemu letu 2020

Obljube za novo leto 2020

Zavedam se, da leto 2020 ni nikomur obljubljeno, zato ob novem letu praznujem spomine na leto 2019, ki mi je nudilo mnogo novih izkušenj, presenečenj, spoznanj in drobnih srčkanih doživetij. S hvaležnostjo praznujem spomine na vsak dan, ko so družina in prijatelji bili priče vseh mojih doživetij. Ko gledam zdaj nazaj, sebi in drugim odpuščam napake, ki smo jih delali.

Ob srečanjih radi obujamo spomine. Opazila sem, da se prijatelji, ki so me imeli radi, spominjajo mojih uspehov in dobrih del, medtem, ko se tisti, ki me niso marali, spominjajo bolj mojih spodrslijav in napak. Ko človek naredi kaj narobe, je dobro, da ne pozabimo vsega, kar je naredil prav. Včasih se moramo opozoriti, da vzamemo eden drugega v celoti in ne sodimo samo napake. Ne smemo tudi pozabiti, da smo vsi ljudje obremenjeni s tistimi sedmimi nagnjenji, ki jim Sveto Pismo pravi poglobitveni grehi. Ti grehi se po navadi skrivajo za prijaznimi nasmehi, vendar skušnjava, da bi jim podlegli, je vedno prisotna. Zato pridno molimo: Ne vpelji nas v skušnjava.

Učenec leta do 6. letnika (Primary School); visokošolec do 12. letnika (High School); študent leta (univerza ali dodatna izobrazba); podjetnik leta; starejši Slovenec leta; prostovoljka oz. prostovoljec leta vsake sodelujoče organizacije; oseba z največ zaslugami sodelovanja v slovenski skupnosti.

Prijave in predloge za priznanja bo začel sprejemati Odbor za podelitev priznanj v mesecu aprilu 2020. V ta odbor so imenovani zastopniki vseh slovenskih organizacij v NSW. Priznanja bodo podeljena na proslavi dneva državnosti Republike Slovenije v nedeljo, 21. junija 2020.

Sedem smrtnih grehov: napuh, pohlep, pohota, jeza, požrešnost, zavist in lenoba, stoji nasproti sedmim krščanskim krepostim: vera, upanje, ljubezen, razumnost, pravičnost, srčnost in zmernost.

Moj recept za srečo je hvaležnost. Žalost in hvaležnost ne gresta skupaj. Vsi imamo veliko stvari, za katere smo lahko hvaležni.

Klepet po maši v Canberri

Če bi bil klub odprt, bi lahko šli kaj popit. In kaj pojest.

Kdo bo pa kuhal? Lepo bi bilo, če bi naše mame naučile mladino kuhati slovensko hrano. Me smo prestare, da bi še naprej delale.

Mladi bi radi kuhali in mame bi samo gledale in kaj svetovale.

Nimamo nikogar, ki bi to organiziral.

Nekdo bi moral začeti. Mogoče enkrat na mesec za začetek.

Da se vidi, kako bi šlo in koliko ljudi bi se zanimalo.

Mi smo imeli klub za naše potrebe, a za mladino nismo nič organizirali. Mislim, da tudi mladi pogrešajo srečanja v klubu.

Hrana privabi ljudi. Za barom bi zaslužili

toliko več, da bi lahko pomagali kuhinji, dokler ne bi postala samostojna. Klub je na primernem mestu, da bi se lahko odprla prava gostilna. Tam bi se res mladi in stari lahko srečevali. Človek nima niti priložnosti, da bi se pogovoril. Če ne bi imeli maše, se ne bi niti srečali. Vsi se držijo doma. Jaz grem rada k maši, da vidim stare obraze. In da zapojemo. To je vse, kar nam je ostalo. Vsi nekam hitimo in se sploh več ne družimo. Potem pa jamramo, da smo sami. Zakaj smo pa gradili klub? Vsaj nekaj bi morali mladim zapustiti. Če pomislim, kako smo mu ob prihodu v Avstralijo navdušeno gradili dom in pripravljali praznovanja.

Necessity is the mother of the invention, pravijo Avstralci. Nujnost rodi ideje. Zdaj ni več nujnosti. Mladi imajo že tako preveč zabave. Ker sem staromodna, sem še vedno mnenja, da bi naše mamice znale reševati vse kuhinjske in življenjske nujnosti v klubu. Obenem bi posredovale mladim praktično znanje, ki ga ne bodo nikjer drugje dobili. Njihov čas z mladino bi bilo najlepše darilo našim potomcem. Celo moja sinova se rada vračata domov k domači hrani, čeprav vem, da nisem najboljša kuharica. Hrana je glavni del vsakega praznovanja. Pravi Marjan: Bi bilo res lepo, če bi se srečali v klubu.

Mladi nas opazujejo

Otroci neradi poslušajo naše pridige, a opazijo vse, kar delamo in govorimo. Zgled mladini smo postali, pa če to želimo ali ne. Postali smo ogledalo, kjer se oni gledajo. Ko se srečam s svojimi vrstniki, vsi tarnamo, da se je vse spremenilo in ni več tako lepo, kot je bilo v naši mladosti. Seveda žalujemo za mladostjo. Takrat so bile stvari dragocene in hrepenenje neskončno. Imeli smo bodočnost, praznovanja in darila. Zdaj imamo vsega preveč in niti vrandanje po trgovinah ni več zanimivo. Spremenili smo se mi in mi smo omogočili in dopustili vse spremembe, ko smo pridno hoteli

svojim ciljem nasproti. Vse smo hoteli nuditi otrokom in zdaj se pritožujemo, če otroci tega ne znajo ceniti. Zdaj vidimo, da je čas najlepše in najbolj dragoceno darilo. Posebno mladim čas veliko pomeni. Vse obveznosti in nujnosti bodo počakale. Ko posvetimo čas eden drugemu, se izpovemo, poslušamo in sočustvujemo. Dandanašnji vsak nosi v žepu vse znanje. Ne posvetujemo se več s prijatelji, ampak vprašamo Google, če česa ne vemo. Ni več potrebe za izmenjavo misli, zato se manj pogovarjamo. Pogrešamo klepet, ker v pogovorih smo se bolj spoznavali. Bolj ko nekoga poznaš, bolj si mi blizu in rajši ga imaš.

V mnogih zdravstvenih čakalnicah so bolniki tudi verno pritiskali na gumb, dokler jih nisem povabila v pogovor. Ker smo se vsak dan srečali, smo po nekaj tednih poznali eden drugega in se veselili ponovnega srečanja. Na zadnji dan so mi rekli, da me bodo pogrešali, a upam, da se bodo še naprej spoznavali. Google je mrtva informacija.

Večkrat se spomnim Adinih besed: Boš razumela, ko boš prišla v moja leta. Ada je 16 let starejša od mene in mi je bila vzgled v dolgih desetletjih najinega prijateljstva. Pravijo: Povej, s kom se družiš in ti povem, kdo si. Vsi si privzamemo nekaj eden od drugega in si tako postajamo bolj podobni. Bolj, ko se poznamo, bolj se imamo radi. Z leti sprejmemo dobro in manj dobro pri ljudeh.

Temna stran našega značaja

Vsi poznamo tisti Jezusov nauk, ki pravi: Odstrani najprej bruno iz svojega očesa, preden iščeš iver v sočloveku. Ne sodi, da ne boš sojen.

Ljudje smo srečni na precej isti način, a nesrečni na mnogo zanimivih načinov. Pisatelji in filmarji prikažejo bolj zanimive, po navadi krute usode ljudi, ker se to boljše prodaja. Smo prenasajeni z lepim, zato se vse, kar je izjemno tragično, bolj ceni. Literarna dela in filmi se ocenjujejo

ne po svoji umetniški vrednosti, ampak po tem, koliko denarja so prinesli. Avtorji računajo na kruto stran našega značaja, ker smo v nekem dobro skritem kotičku ljudje kruti. Radi gledamo tragedije v filmih in jih beremo v tisku. Radi tudi stopimo blizu, da vidimo nesrečo. Tuje nesreče naredijo naše manj boleče. Hvaležni smo, da smo manj prizadeti kot drugi. Ko omenjamo neumnosti, napake in neuspehe prijateljev, s tem nekako opravičujemo svoje nepravilnosti.

Nič ni samo slabo ali samo dobro

Moja vnukinja Nasha je postala učiteljica. Pravi, da sem jaz njen „role model“. Pogovarjali sva se o njenem študiju in pripravah za pouk v osnovni šoli. Povedala je o šolskih načrtih in novih načinih učenja.

Včasih sem kritizirala povojno slovensko šolanje kot ideološko pripravo za ideološko usmerjanje mladine, vendar je imela slovenska izobrazba tudi zelo bogat program za učitelja. Vsaka šola pripravi učence, da sprejmejo red, ki obstaja v družbi. Vsak družbeni red ima svoj načrt in cilj in obenem mnogo pomanjkljivosti. Gledam nazaj in vidim, da so bila leta šolanja zame okno v svet; učitelji so bili požrtvovalni in polni razumevanja. Bili so za študente dober vzor. Na učiteljsku so nam nudili več izkušenj, kot jih imajo tu študentje, ki so končali univerzo. Vsi smo se morali učiti vsaj en glasbeni inštrument, dirigirati pevskega zboru in peti. Imeli smo letne vstopnice za opero, dramo in koncerte. Za konec tedna je bil organiziran ples za tehnično šolo in učiteljske, tako da smo se mladi srečevali v prisotnosti voditeljev. Pozimi so organizirali smučanje in poleti plavanje. Bili so literarni krožki in umetniška druženja, izleti v zgodovinske in zanimive kraje. V zadnjih dveh letih šolanja smo obiskali vsa delovna mesta. Videli smo, kako delajo v tovarnah in uradih, v turizmu in knjižnicah. Poslali so nas na

prakso, kjer so sposobni izkušeni učitelji bili dober vzor za nas. Seznanili so nas s klasično literaturo, umetnostjo in glasbo. Sistematično so nam prikazali zgodovino od prvih začetkov do danes. Naučili smo se veliko besedil pesmi in poezije na pamet in veliko smo peli in recitirali. Zdaj opažam, da večina mladih ne zna nobene pesmi. Nobenega citata modrih ljudi ali poetov ne znajo na pamet. Zdaj samo gledamo in poslušamo, kako drugi pojejo in plešejo. Seveda se je svet spremenil z menoj vred. Postala sem hvaležna Sloveniji za bogato pripravo za življenje.

MISLI V LETU 2020

S prihodnjo številko Misli bo uredništvo in upravo naše revije prevzel p. Simon Peter Berlec OFM. Naročnina za leto 2020 je še vedno \$60, letalsko po svetu \$120. Posebna zahvala vsem, ki redno poravnate naročnino za tekoče leto in darujete v tiskovni sklad.

Tone Urbas, ki je naš dobri Miklavž v Kew že nekaj let, je dopolnil 80 let, hčerka Frances Urbas Johnson (prva z leve) pa je v februarju srečala Abrahama. Obema naše čestitke in dobre želje. Bog živi!

Srečanje v Mislih

Minili so božični prazniki, a ostali so spomini na prijatelje, sorodnike in znance. Dokler ste še tu, še živim in se veselim jutrišnjega dne. Na žalost se mi zdi, da smo vedno bolj daleč eden od drugega in da nas je rahlo strah poti.

Hvala Bogu, da sem zdrava. Zelo sem hvaležna za zdravje in moči, da lahko skrbim zase in malo še za ljudi okrog sebe. Se mi zdi, da ne morem biti nesrečna in hvaležna ob istem času, zato sem raje samo hvaležna. Poslušam lepe pesmi, gledam rože na vrtu, kramljam s prijatelji, berem zanimive knjige. Nič več ni nujno in zato ni treba hiteti. Ta trenutek mi je dan in je to vse, kar imam. Vsak lep dan. Mogoče vsaka preizkušnja. Mogoče vsaka mala žrtev, ki nekomu prižge lučko. Mogoče vsak nasmeh, ki dobi odgovor. Mogoče vsaka ljubezen, ki rodi sanje o lepši bodočnosti.

Moja generacija je povečini rahlo poškodovana, vendar vesela. Nekaj znancev in prijateljev je že odšlo na večno pot, večina jih ne sliši več dobro, nekaj jih ne vidi več, nekateri ne vedo več, kako mi je ime. Nekateri ne vedo več, kako je

njim ime. Vsi rahlo šepamo in smo si tako podobni, kot smo si bili na začetku. Vendar se še vedno radi srečujemo in spominjamo in se nasmejimo norostim iz mladosti. Vsi se veselimo srečanja. Vsaj v Mislih. Vsem nam je žal, da nas pater Ciril in Marija zapuščata. Vsa dolga leta smo čakali na nove Misli, ki so nas zbližale. Upam, da to ni konec Misli. Pater Ciril in Marija Anžič, želim Vama srečno pot v novo življenje.

Pozdrav vsem bralcem Misli.

Cilka Žagar, Lightning Ridge NSW

Spoštovana in draga gospa Cilka, Vam iskrena hvala, tudi v imenu bralcev Misli, ki so Vas radi brali, za Vaše mnoge iskribe in globoke misli, ki ste nam jih zaupali v mnogih letih našega sodelovanja. Bog naj Vas ter vse ostale sodelavce in bralce Misli obilno blagoslavlja. Še naprej pišite, bralci čakajo na Vas in prepričan sem, da Vas bo vesel tudi novi urednik Misli, p. Simon Peter. Marija in p. Ciril pa bova sedaj postala bralca Misli. Srečno vsem; hvala in Bog živi! – pater Ciril

V četrtek, 6. februarja 2020, smo se na letališču v Melbourne poslovili od naših "treh kraljev": p. Nika, p. Petra in p. Bernarda. Melbournski ekipi p. Cirila, p. Davida in Marije se je za nekaj ur pridružil še p. Darko iz Sydneya.

Zbogom, dobri ljudje!

Ta pozdrav in vse besede za njim sem zapisal koncem maja 2019, saj je bilo takrat še gotovo, da bo moj naslednik pater Simon Peter Berlec OFM prispel v Melbourne 12. julija 2019 in da bo moja zadnja številka Misli maj – junij 2019. Kmalu je postalo jasno, da to ne bo mogoče, zato sem te svoje zadnje besede prihranil za res mojo zadnjo uredniško številko Misli, ki pa je sedaj tudi prva v novem letu 2020, v 69. letu izhajanja. Lani maja sem torej pripravil te besede slovesa, ki Vam jih namenjam danes, na god Lurške Matere Božje, 11. februarja 2020:

Pred osemnajstimi leti sem Vas v uvodniku Misli septembra 2001 pozdravil z besedami: Dober dan, dobri ljudje! Danes Vas na zadnjih straneh teh Misli pozdravljam z: Zbogom, dobri ljudje!

Že v Mislih, november – december 2017, sem na straneh 20 in 21 sporočil o moji prošnji za vrnitev v Slovenijo ter o sklepu provincialnega vodstva, da bo leta 2019 nastavljen v Avstraliji p. Simon Peter Berlec, gvardijan samostana in rektor bazilike na Sveti Gori pri Gorici. Sedaj smo sredi leta 2019 in tako prihajamo v čas, ko se bo to uresničilo. Pater Simon Peter Berlec bo prevzel vodstvo Slovenskega misijona v Melbourne, uredništvo in upravo Misli in bo tudi provincialov delegat za brate v Avstraliji. Pater David Šrumpf ostaja voditelj Slovenskega misijona v Adelaidi in del časa bo v Melbourne ter bo prevzel delo Marije Anžič kot tehnični urednik in oblikovalec revije Misli. V Sydneyu ostaja voditelj misijona p. Darko Žnidaršič.

V ponedeljek, 20. maja 2019, sem zvedel, da me vodstvo Slovenske frančiškanske province svetega Križa pošilja v samostan v Kamnik, kjer bom gvardijan samostana

in rektor cerkve. V samostanu bomo štirje patri: p. Pashal Gorjup, p. Lavrencij Anžel (v letih 1975 do 1979 je deloval skupaj s p. Valerijanom Jenkom v Merrylandsu), p. Franci Seničar in jaz, p. Ciril. Pater Ernest Žižmond je v domu za starejše duhovnike v Ljubljani. Tako, da kadar boste v Sloveniji, dobrodošli v Kamniku, saj nismo daleč od letališča Brnik in ne od Ljubljane.

V Slovenijo se vrača tudi Marija Anžič, laiška misijonarka, pastoralna sodelavka, upravnica hostela Baraga Hostel, tehnična urednica in oblikovalka Misli od septembra 2001 do te zadnje številke, maj – junij 2019. Njej sem dolžen iskreno zahvalo za vse njeno požrtvovalno delo v vseh teh osemnajstih letih. Misijon je bil zaradi njenega dela in navzočnosti kot domače ognjišče za vse, ki ste prihajali v Kew. Po njeni zaslugi se je v Mislih videlo tudi mnogo ljudi, saj je s fotografskim aparatom spremljala vse utrinke življenja v Melbourne.

Nadaljujem to zahvalo skupaj s p. Darkom in p. Davidom – saj smo kot slovenski frančiškani v Avstraliji nosilci poslanstva te revije: Zahvala vsem sodelavcem, dobrotnikom in bralcem Misli, še posebej pa naj omenim stalne sodelavce. V veliko pomoč sta nam bila v premagovanju začetnih težav Draga Gelt OAM in Florjan Auser, ki še danes skrbi, da so Misli na svetovnem spletu. Hvala stalnim sodelavcem: Cilki Žagar, Mirku Cudermanu, Marthi Magajna, Štefanu Šerneku, Tonetu Gorjupu, Angelci Veedetz, ki skrbi za naročnine, ekipi, ki Misli pripravi za pošto pošiljanje. Mnogo let je Misli tiskal Simon Špacapan v svoji tiskarni Distinction Printing, sedaj jih tiska Simon Kovačič v svoji tiskarni Distinction Press in nam jih dostavi v Kew.

Novemu uredniku Misli patru Simonu Petru in sodelavcu ter oblikovalcu patru Davidu želim uspešno delo in ne dvomim, da bosta to delo opravljala nadvse uspešno. Pater Simon Peter je na Sveti Gori urejeval revijo Kraljica Svetogorska, pater David pa je že v letih, ko drugi nismo niti vedeli, kaj je računalnik, pisal računalniške programe in oblikoval revijo Srečanja in v Ameriki nekaj časa revijo Ave Maria.

Dragi sodelavci, naročniki, dobrotniki in bralci naše revije Misli, ostanite jim zvesti in naj še naprej povezujejo in oblikujejo slovensko-avstralsko občestvo. Bogu in Vam pa še enkrat iskrena hvala za vsa srečanja, ki so nam jih Misli omogočile. Za pomanjkljivosti pa nam oprostite.

S pristrčnimi pozdravi;
zbogom in nasvidenje.
Bog živi!

pater Ciril A. Božič OFM OAM EV
Melbourne – Kew, 29. maja 2019

To je bilo pripravljeno za Misli, maj – junij 2019. Seveda smo potem skupaj z Marijo, p. Darkom, p. Davidom in sodelavci vztrajali naprej do konca leta 2019 in kot vidite še v začetek leta 2020. Tako je še tudi ta prva številka Misli v 69. letu izhajanja, (Misli, januar – februar 2020), delo stare ekipe. Pater Simon Peter pristane v Melbourneu 20. februarja 2020 in nekaj dni za tem bo prevzel vodstvo Slovenskega misijona Melbourne ter uredništvo in upravo Misli, pater David Šrumpf pa mu bo pomagal pri oblikovanju in postavitvi. Sedaj pa še enkrat v imenu misijonarke Marije in v svojem imenu iskrena hvala Bogu in Vam. Srečno in z Božjim žegnom naprej. Zbogom, dobri ljudje, in Bog živi!

p. Ciril A. Božič OFM OAM EV
Melbourne – Kew, 11. februarja 2020

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBTSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.

19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101

Slovenski informacijski urad Welfare Office Kew obvešča vse Slovence in prijatelje, da je naša pisarna odprta vsako nedeljo od 11. do 12. ure, razen druge nedelje v mesecu.

Pisarna je odprta tudi vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10. do 12. ure, če se predhodno dogovorite po e-mailu ali na telefonski številki:
03 9795 8550 ali 03 9459 2163.

V naši pisarni lahko dobite nasvete in pomoč pri izpolnjevanju uradnih dokumentov za slovensko pokojnino, zahteve za popravilo krivic žrtvam vojnega nasilja, delnice, oporoke, dediščine in prodajo posestev v Sloveniji, iskanju slovenske davčne številke in podobno.

Lahko nam pišete na e-mail naslov: slovwelfare@bigpond.com ali nam telefonirate na številko 0409 478 635. Če telefonirate izven uradnih ur, nam lahko pustite sporočilo na Voice mailu ali na SMS. Nekaj informacij in potrebne obrazce lahko dobite na naši internetni strani: www.slovenianwelfare.org.au

Peter Mandelj OAM JP, predsednik

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: sloembassy.canberra@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanik: Jurij Rifelj; Svetovalci in namestniki: Andrej Kralj

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit O' MALLEY ACT 2606

24 HOUR SERVICE
(03) 9373 7000

www.tobinbrothers.com.au

We employ over 230 caring, highly trained and committed people, including 12 direct descendants of the founders.

We serve the community from 24 branch locations throughout the Melbourne Metropolitan area and Echuca.

816 Doncaster Road, Doncaster

**Bog, naš Oče,
hvaležni smo ti,
da si naše družine posvetil
z navzočnostjo svojega Sina
Jezusa Kristusa.**

**Prosimo te,
še naprej nas spremljaj
s svojo ljubeznijo,
da bodo vse naše družine
in vsi naši domovi svetišča
ljubezni, dobrote,
miru in sreče.**

**Po Kristusu,
našem Gospodu.
Amen.**

**Slovenska kapelica Svete družine v Ta Pinu,
Bacchus Marsh, 10. marec 2018**